

ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΟ ΣΑΝΤΖΑΚΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 1910-1911

Η Βόρεια Ελλάδα στις αρχές του 20ού αιώνα βρισκόταν ακόμη κάτω από οθωμανική κυριαρχία. Η Θεσσαλονίκη την περίοδο αυτή ήταν μία μεγαλούπολη, οι κάτοικοι της οποίας προέρχονταν από διάφορες εθνότητες¹ και ασχολούνταν κυρίως με το εμπόριο². Η πόλη ήταν μεγάλο διοικητικό κέντρο και πρωτεύουσα του ομώνυμου βιλαετίου. Η Μακεδονία διοικητικά διαιρούνταν σε τρία βιλαέτια³: της Θεσσαλονίκης, του Μοναστηρίου και του Κοσσυφοπέδιου ή Κοσσόβου. Το βιλαέτι Θεσσαλονίκης με έδρα τη Θεσσαλονίκη διαιρούνταν σε τρία σαντζάκια: της Θεσσαλονίκης, των Σερρών και της Δράμας. Το σαντζάκι Θεσσαλονίκης ήταν το μεγαλύτερο από τα τρία σαντζάκια του ομώνυμου βιλαετίου. Κατελάμβανε κυρίως τον χώρο που ανήκει σήμερα στην κεντρική ελληνική Μακεδονία και ένα τμήμα της βόρειας που υπάγεται σήμερα στη FYROM⁴. Την περίοδο που εξετάζουμε, το σαντζάκι της Θεσσαλονίκης αποτελούνταν από τους εξής καζάδες: 1. Θεσσαλονίκης, 2. Κατερίνης, 3. Βεροίας, 4. Βοδενών, 5. Γιαντισών, 6. Καρατζόβας, 7. Τικφεισίου, 8. Γευγελής, 9. Δοϊράνης, 10. Αβρέτ-Χισιάρ, 11. Λαγκαδά, 12. Πολυγύρου, 13. Αγίου Όρους, και 14. Στρωμνίτσας⁵.

Κάθε εθνότητα που κατοικούσε στη Θεσσαλονίκη ενδιαφερόταν για τη μόρφωση και την εκπαίδευση της νεολαίας της, διαθέτοντας εκπαιδευτήρια⁶.

1. Βλ. Β. Παπαγεωργίου, «Οί μικρές εθνικές κοινότητες στή δύση τής οθωμανικής Θεσσαλονίκης», *Τά Ιστορικά* 14 (1997) 103-120.

2. Βλ. Β. Δημητριάδης, «Φορολογικές κατηγορίες τών χωριών τής Θεσσαλονίκης κατά τήν τουρκοκρατία», *Μακεδονικά* 20 (1980) 375-459.

3. Τα βιλαέτια διαιρούνταν σε σαντζάκια ή μπουτσαρφιλικία (διοικήσεις) και ο διοικητής τους έφερε τον τίτλο του βαλή ή μπουτσαρσίφ. Τα σαντζάκια διαιρούνταν σε καζάδες ή καϊμακαμλίκια (επαρχίες) και ο υποδιοικητής τους έφερε τον τίτλο του καϊμακάμη, ενώ οι καζάδες διαιρούνταν σε ναχιέδες (δημοτικές περιφέρειες) και ο έπαρχος έφερε τον τίτλο του μουδίο.

4. Σ. Παπαδόπουλος, *Εκπαιδευτική καί κοινωνική δραστηριότητα του έλληνισμού τής Μακεδονίας κατά τόν τελευταίο αιώνα τής τουρκοκρατίας*, Θεσσαλονίκη 1970, σ. 62.

5. Χ. Πούλιος, «Διοικητική διαίρεσις τής Μακεδονίας», *Μακεδονικόν Ήμερολόγιον* (Παμμακεδονικόν Συλλόγου), έτος Δ' 1911, έν Αθήναις 1911, σσ. 162-163.

6. Για τα ελληνικά και ξένα σχολεία βλ. Ν. Ίγγλέσης, *Όδηγός τής Ελλάδος*, Αθήναι 1910-1911, σ. 30· Π. Κοντογιάννης, «Σχολεία άλλοφύλων έν Θεσσαλονίκη», *Μακεδονικόν Ήμερολόγιον* (Παμμακεδονικόν Συλλόγου), έτος Γ' 1910, έν Αθήναις 1909, σσ. 155-183· Γ. Μωραϊτόπουλος, *Η Θεσσαλονίκη*, έν Αθήναις 1882, σσ. 35-40· Σ. Ζιώγου-Καραστεργίου, «Η εκπαιδευτική δραστηριότητα τής ελληνικής κοινότητας Θεσσαλονίκης κατά τον τελευταίο αιώνα τής

Οι πληροφορίες που έχουμε για τα τουρκικά σχολεία στη Θεσσαλονίκη ως τον 19ο αιώνα δεν είναι πολλές. Ο περιηγητής Εβλιγιά Τσελεμπή δεν αναφέρει τίποτε για τα τουρκικά σχολεία. Πληροφορίες ωστόσο διασώζονται σε ένα τεφτέρι (κώδικα)⁷ που χρονολογείται στα μέσα του 17ου αιώνα, στο οποίο αναγράφονται τα καθημερινά έξοδα του καζασκέρη (ανώτατο ιερατικό-δικαστικό αξίωμα) της Ρούμελης. Στο τεφτέρι αυτό αναγράφονται και οι καθημερινές αποζημιώσεις των καθηγητών (müderriş) που δίδασκαν στους μεντρεσέδες⁸ (σχολές στις οποίες δίδασκονταν η κλασική ισλαμική παιδεία σε διάφορες βαθμίδες) της Ρούμελης. Εκεί αναγράφεται ότι στη Θεσσαλονίκη υπήρχαν δύο μεντρεσέδες, του Hizir Bey και του Mustafa Bey⁹. Από την εποχή των Μεταρρυθμίσεων (Tanzimat) στα μέσα του 19ου αιώνα αρχίζει και στη Θεσσαλονίκη η προσπάθεια να ανανεωθεί το διδακτικό σύστημα των τουρκικών σχολείων. Δίπλα σε κάθε τέμενος λειτουργούσαν μικρά ενοριακά σχολεία με ένα χότζα (διδάσκαλο) που δίδασκε στους μαθητές (talebe) ανάγνωση και γραφή¹⁰. υπήρχαν όμως και σχολεία, τα οποία βρισκόνταν μακριά από τα τέμενη (εικ. 1). Η διδασκαλία των μαθημάτων άρχιζε το πρωί και τελείωνε αργά το βράδυ. Κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας οι μαθητές σχημάτιζαν έναν κύκλο απέναντι από τον διδάσκαλο. Ο διδάσκαλος απαγορευόταν να διδάσκει όρθιος. Ως μέθοδο διδασκαλίας χρησιμοποιούσαν την αλληλοδιδασκτική, η οποία βοηθούσε τον μαθητή να μεταδίδει τις γνώσεις του στον συμμαθητή του. Στο τέλος του μαθήματος οι μαθητές επαναλάμβαναν το μάθημα¹¹.

τουρκοκρατίας: Γενικό πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας των σχολείων. Σχολικά κτήρια, τοπογραφία», *Θεσσαλονίκη* 3 (1992) 109-130· Ε. Χεκίμογλου, «Νεότερες και λανθάνουσες ειδήσεις για τα εκπαιδευτήρια και τους οικονομικούς πόρους της ελληνορθόδοξης κοινότητας Θεσσαλονίκης (1850-1912)», *Θεσσαλονίκη* 4 (1994) 119-150· Κ. Τομανάς, *Τα σχολεία της Θεσσαλονίκης μέχρι το 1944*, Θεσσαλονίκη 1987· Π. Αγραφιώτου-Ζαχοπούλου, *Σχολεία της Θεσσαλονίκης*, Θεσσαλονίκη 1997.

7. Για το τεφτέρι βλ. τη μελέτη του Μ. Kemal Özgerin, «Eski bir Rûznâme'ye göre İstanbul ve Rumeli medreseleri» (Οι μεντρεσέδες της Κωνσταντινουπόλεως και των Βαλκανίων σύμφωνα με ένα παλαιό βιβλίο καθημερινών εξόδων), *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Tarih Araştırmaları Enstitüsü* 4-5 (1973-1974) 263-290.

8. Για τους μεντρεσέδες και την ισλαμική παιδεία βλ. Α. S. Ünver, «Selanik'te yüz eserimiz hakkında» (Σχετικά με τα εκατό μνημεία μας στη Θεσσαλονίκη), *Güney-Dogu Avrupa Araştırmaları Dergisi*, τ. 1, İstanbul 1972, σσ. 257-258· S. Eyice, «Mescid», *İslam Ansiklopedisi*, τ. 8, İstanbul 1993, σσ. 1-120· Η. Akgündüz, *Osmanlı medrese sistemi* (Το σύστημα των οθωμανικών μεντρεσέδων), İstanbul 1997· C. İzgi, *Osmanlı medreselerinde ilim* (Η παιδεία στους οθωμανικούς μεντρεσέδες), τ. 1-2, İstanbul 1997.

9. Β. Δημητριάδης, *Τοπογραφία της Θεσσαλονίκης κατά την εποχή της τουρκοκρατίας 1430-1912*, Θεσσαλονίκη 1983, σ. 393. Βλ. İ. Uzunçarşılı, *Osmanlı devletinin ilmiye teşkilâtı* (Η οργάνωση της παιδείας εντός του Οθωμανικού Κράτους), Ankara 1965.

10. Γ. Μωραϊτόπουλος, *ό.π.*, σ. 37.

11. Για τους διδασκάλους (müderrişler), μαθητές (talebeler), καθώς και για τη λειτουργία των τουρκικών σχολείων βλ. J. Pedersen, «Mescid», *İslam Ansiklopedisi*, τ. 8, σσ. 62-70.

Περισσότερα στοιχεία για τη λειτουργία των τουρκικών σχολείων στην περιφέρεια της Θεσσαλονίκης βρίσκουμε σε μία ανέκδοτη, από όσο γνωρίζουμε, στατιστική που αφορά στα τουρκικά σχολεία του σαντζακίου Θεσσαλονίκης κατά το σχολικό έτος 1910-1911. Η στατιστική αυτή περιέχεται στον υπ' αριθμόν 46 φάκελο της Γενικής Διοικήσεως της Μακεδονίας στο Ιστορικό Αρχείο Μακεδονίας και τιτλοφορείται «Στατιστική Τουρκικών Σχολείων Σαντζακίου Θεσσαλονίκης, έτος 1910-1911». Στην εν λόγω στατιστική αναφέρονται οι προπαρασκευαστικές σχολές, που ονομάζονταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* (*İdadiye Mektebi*)¹² και ιδρύθηκαν με σκοπό τη μόρφωση των διοικητικών υπαλλήλων. Οι απόφοιτοι των σχολείων αυτών διορίζονταν δόκιμοι υπάλληλοι στα υπουργεία της Κωνσταντινουπόλεως χωρίς εξετάσεις ή μπορούσαν να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε ανώτερες σχολές και κυρίως στη νομική. Τα *Ιπτιδαή* συντηρούνταν από το κράτος. Μία άλλη κατηγορία σχολείων που αναφέρονται στη στατιστική είναι τα *Ρουσιδέ Μεκτεμπί* (*Rüşdiye Mektebi*). Τα *Ρουσιδέ* ήταν ημιγυμνάσια, τα οποία είχαν ιδρυθεί από τον σουλτάνο Abdülaziz II (1861-1876) και λειτουργούσαν μόνο στις έδρες των καζάδων¹³. Η στατιστική που μελετούμε αναφέρεται σε δημόσια και ιδιωτικά σχολεία. Τα περισσότερα σχολεία του σαντζακίου ήταν δημόσια, ενώ ιδιωτικά λειτουργούσαν μόνο στην πόλη της Θεσσαλονίκης¹⁴. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι

12. Θ. Κτενάς, *Λεξικόν ελληνοτουρκικών*, έν Σιώνη, 1896, σ. 1009· Π. Μελιτόπουλος, *Λεξικόν τουρκοελληνικόν*, έν Κωνσταντινουπόλει 1934, σ. 164.

13. Π. Κοντογιάννης, *ό.π.*, σσ. 155-156· Β. Δημητριάδης, *ό.π.*, σσ. 396-397.

14. Στη Θεσσαλονίκη λειτουργούσαν τουρκικά σχολεία τα οποία δεν αναφέρονται στη στατιστική που μελετούμε. Τα σημαντικότερα σχολεία ήταν: Ανώτατη σχολή που ιδρύθηκε το 1887 με την ονομασία *Ιδαδιέ* (*İdadiye*) και σκοπό την εκπαίδευση των διοικητικών υπαλλήλων. Το 1909 στη σχολή φοιτούσαν 530 μαθητές. Το κτήριο της σχολής βρίσκεται στην οδό Εθνικής Αμύνης και σήμερα στεγάζεται το τμήμα της Φιλοσοφικής σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (εικ. 2). Το 1908 ιδρύθηκε Νομική σχολή, που λειτούργησε στο κτήριο του διοικητηρίου (σήμερα Υπουργείου Μακεδονίας Θράκης) για τη μόρφωση διοικητικών υπαλλήλων και κυρίως των δικαστών (εικ. 3). Το ίδιο έτος η σχολή αριθμούσε 365 μαθητές, ανάμεσα στους οποίους υπήρχαν 10 Έλληνες, 5 Βούλγαροι, ενώ οι υπόλοιποι ήταν Τούρκοι. Λειτουργούσαν ακόμη σχολή Χωροφυλακής (*Jandarma Mektebi*), Γεωργική σχολή που στεγαζόταν σε χώρο της σημερινής Γεωργικής σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Στρατιωτική σχολή που στεγαζόταν στο στρατηγείο (εικ. 4) και η σχολή τεχνών και γραμμάτων Χαμιδιέ (εικ. 5). Βλ. Π. Κοντογιάννης, *ό.π.*, σσ. 157, 159-160· Α. Σ. Ünver, *ό.π.*, σσ. 257-260· Β. Δημητριάδης, *ό.π.*, σσ. 393-399. Κ. Τσώπρος, *Αναμνήσεις (Μελένοιο-Θεσσαλονίκη)*, Θεσσαλονίκη 1992, σσ. 60, 72-73, 75· Ε. Hakkı Ayverdi, *Avrula'da Osmanlı mimârî eserleri* (Οθωμανικά αρχιτεκτονικά μνημεία στην Ευρώπη), τ. 4 βιβλίο 5, İstanbul 1982, σ. 265· Γ. Μωραϊτόπουλος, *ό.π.*, σσ. 37-38· Κ. Τομανάς, *ό.π.*, σσ. 73-74· Β. Κολώνας - Α. Παπαματθαίου, *Ο αρχιτέκτονας Vitaliano Poselli. Τό έργο του στη Θεσσαλονίκη του 19ου αιώνα*, Θεσσαλονίκη 1980, σσ. 24, 35· Ν. Μουτσόπουλος, *Θεσσαλονίκη 1900-1917*, Θεσσαλονίκη 1981, σ. 163· Ε. Χειμίλογλου - E. Danacıoğlu, *Η Θεσσαλονίκη πριν από 100 χρόνια. Το μετέωρο βήμα προς τη δύση, αριθ. 1*, Θεσσαλονίκη 1998, σσ. 53-56· Ε. Βαχάρογλου, *Εκπαιδευτικά ιδρύματα και σχολεία της Θεσσαλονίκης (1850-1912). Η οργάνωση και λειτουργία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης* (διπλωματική εργασία που υποβλήθηκε στο Τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής σχολής του Α.Π.Θ.), Θεσ-

τα περισσότερα τουρκικά σχολεία του σαντζακίου Θεσσαλονίκης, όπως φαίνονται στην εν λόγω στατιστική, ιδρύθηκαν στις αρχές του 20ού αιώνα. Η ίδρυση πολλών τουρκικών σχολείων την περίοδο αυτή οφείλεται κυρίως στη μεγάλη οικονομική ανάπτυξη που γνώρισε από τα τέλη του 19ου αιώνα η Μακεδονία και, ιδιαίτερα, η πρωτεύουσά της Θεσσαλονίκη.

Στη συνέχεια της εργασίας μας θα αναφερθούμε αναλυτικά με βάση τα στοιχεία που μας παρέχει η στατιστική της Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας στους καζάδες του σαντζακίου Θεσσαλονίκης, στους οποίους λειτουργούσαν τουρκικά σχολεία¹⁵. Στη μελέτη μας διατηρούμε την ορθογραφία και τις ονομασίες των κοινοτήτων και των σχολείων όπως καταγράφονται στη στατιστική: όταν μας είναι γνωστή, δίνουμε και τη σημερινή ονομασία της κοινότητας.

Καζάς Θεσσαλονίκης

Η έδρα του καζά Θεσσαλονίκης βρισκόταν στον μυχό του Θερμαϊκού κόλπου. Την περίοδο που εξετάζουμε, στον καζά Θεσσαλονίκης ζούσαν 48.757 Έλληνες, 47.328 Εβραίοι, 38.855 Τούρκοι, 7.290 Βούλγαροι και 1.175 από διάφορες άλλες εθνότητες (Αρμένιοι, Ευρωπαίοι κ.ά.)¹⁶.

Στη Θεσσαλονίκη λειτουργούσαν τα εξής δημόσια και ιδιωτικά τουρκικά σχολεία¹⁷:

σαλονίκη 1997, σσ. 170-174.

15. Η στατιστική που μελετούμε δεν μας παρέχει πληροφορίες για τα τουρκικά σχολεία του καζά Στρομνίτης.

16. *Στατιστική του βιλαετίου Θεσσαλονίκης*, ἐν Ἀθήναις 1910, χωρὶς ἀρίθμηση.

17. Για τα τουρκικά σχολεία της Θεσσαλονίκης, τα τελευταία χρόνια πριν την ανταλλαγή των πληθυσμών (1923), σημαντικές πληροφορίες μας παρέχουν ένα έγγραφο του επιθεωρητή των δημοτικών σχολείων της Θεσσαλονίκης προς τη νομαρχία Θεσσαλονίκης (26 Ιουλίου 1922), και η έκθεση του επιθεωρητή των δημοτικών σχολείων Θεσσαλονίκης (10 Μαΐου 1923). Συγκεκριμένα το έγγραφο αναφέρει ότι κατά το σχολικό έτος 1921-1922 λειτουργούσαν δέκα δημόσια μουσουλμανικά σχολεία με 1.452 μαθητές και ένα ιδιωτικό με 77 μαθητές. Τα μαθήματα διδασκαν σαράντα Τούρκοι διδάσκαλοι και επτά Έλληνες δημοδιδάσκαλοι. Από το ίδιο έγγραφο ακόμη πληροφοροποιήσατε ότι: «ή διδασκαλία της Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τοῖς Μουσουλμανικοῖς σχολείοις ἐγένετο ἀτελέστατα, περιοριζομένη μόνον εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς τρίτης καὶ ἄνω τάξεως μεγαλυτέρας ἡλικίας μαθητῶν, ἀπεκλείοντο δὲ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης οἱ μικρῆς ἡλικίας μαθηταὶ οἱ καταλληλότεροι πρὸς ἐκμάθησιν πάσης ξένης γλώσσης, προέτεινα τῷ Ἐποπτικῷ Συμβούλιῳ Θεσ/νίκης καὶ ἀπεραιοῖσθαι ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 72 Πρακτικῷ τῆς 30 Ἰουνίου ἔ.ἔ., ὅπως διορισθῶσι κατὰ τὸ προσεχὲς σχολ. ἔτος ἐν τοῖς Μουσουλμανικοῖς σχολείοις Θεσ/νίκης πρὸς διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης 21 Δημοδιδάσκαλοι καὶ δημ/σαι καὶ 3 νηπιαγωγοί». Σύμφωνα με την έκθεση του επιθεωρητή των δημοτικών σχολείων Θεσσαλονίκης το επόμενο σχολικό έτος (1922-1923) λειτουργούσαν τα παρακάτω τουρκικά σχολεία: μία εξατάξια δημοτική σχολή αφέντων *Αλή Πασά* με 209 μαθητές και έναν Έλληνα διδάσκαλο. Εδώ να σημειώσουμε ότι η έκθεση δεν μας παρέχει πληροφορίες για τον αριθμό των Τούρκων διδασκάλων. Μία πεντατάξια σχολή θηλέων *Αλή Πασά* με 162 μαθήτριες και μία Ελληνίδα διδασκάλισσα. Δύο Νηπιαγωγεία. Στο πρώτο φοιτούσαν 40, ενώ στο δεύτερο 75 νήπια. Μία τριτάξια

α. Δημόσια σχολεία

1. Η σχολή *Οσμανιέ* ιδρύθηκε το 1127 (1715)¹⁸ και λειτουργούσε με έξι τάξεις. Τα μαθήματα στους 90 μαθητές δίδασκαν πέντε διδάσκαλοι και δύο διδασκάλισσες. Το σχολικό κτήριο ανήκε σε βακούφι (ιερό/ευαγές ίδρυμα)¹⁹.

2. Η σχολή *Ενώσεως και Προόδου Αλή Πασά* ιδρύθηκε το 1273 (1857). Λειτουργούσε ως εξατάξια αστική σχολή με επτά διδασκάλους και 160 μουσουλμάνους και 30 μη μουσουλμάνους μαθητές. Τη σχολή φρόντιζε ένας παιδονόμος. Το κτήριο ήταν ιδιοκτησία της σχολής.

3. Με την ίδια ονομασία *Ενώσεως και Προόδου Αλή Πασά* λειτουργούσε και ένα επτατάξιο παρθεναγωγείο²⁰ που είχε ιδρυθεί το 1273 (1857). Τα μαθήματα, τα οποία δίδασκαν οκτώ διδασκάλισσες, παρακολουθούσαν 225 μουσουλμάνες και 10 μη μουσουλμάνες μαθήτριες. Στη σχολή υπήρχε ένας παιδονόμος, ενώ το οίκημα ήταν ιδιόκτητο.

4. Το *Σουλτανή Σουμπεσή* ιδρύθηκε το 1277 (1861). Ήταν τριτάξια αστική σχολή με πέντε διδασκάλους και 73 μουσουλμάνους και 5 μη μουσουλμάνους μαθητές. Στον πίνακα της στατιστικής, στη στήλη του διοικητικού προσωπικού καταγράφεται ένα άτομο, ενώ στη στήλη των παιδονόμων-υπηρετών καταγράφονται δύο άτομα. Η σχολή για τη λειτουργία της ενοικίαζε ένα κτήριο.

5. Η πολυτεχνική σχολή *Μετχάτ Πασά* (Midhat Paşa)²¹ ιδρύθηκε το 1290

σχολή αρρένων με 121 μαθητές. Μία διτάξια μικτή *Ακσέ Μεστζήτ* με 15 μαθητές, 20 μαθήτριες και έναν Έλληνα διδάσκαλο. Μία διτάξια μικτή σχολή *Τσιναρλή* με 36 μαθητές και 22 μαθήτριες. Ένα πεντατάξιο ορφανοτροφείο αρρένων με 153 μαθητές και έναν Έλληνα διδάσκαλο. Μία επτατάξια μικτή σχολή *Φεϊζιέ* με 143 μαθητές, 131 μαθήτριες με έναν Έλληνα διδάσκαλο και μία Ελληνίδα διδασκάλισσα. Δύο τριτάξιες σχολές με την ονομασία *Ταπικατ*. Η μία λειτουργούσε ως αρφαναγωγείο με 112 μαθητές, ενώ η δεύτερη ως παρθεναγωγείο με 89 μαθήτριες. Μία διτάξια μικτή σχολή *Ρεβζάκ Σιμπάν* με 35 μαθητές και 15 μαθήτριες. Μία τριτάξια μικτή σχολή *Φεϊζιέ Χανούμ* με 18 μαθητές και 42 μαθήτριες. Μία τριτάξια μικτή σχολή *Χαλιδέ* με 14 μαθητές και 31 μαθήτριες. Τέλος, λειτουργούσε μία ιδιωτική εξατάξια σχολή *Γιάτι-Κιάση* με 29 μαθητές και 48 μαθήτριες. Ιστορικό Αρχείο Μακεδονίας, Γενική Διοίκηση Μακεδονίας (στο εξής ΙΑΜ, ΓΑΜ), φκ. 60, έγγραφο του επιθεωρητή των δημοτικών σχολείων Θεσσαλονίκης προς τον νομάρχη Θεσσαλονίκης, αριθ. πρωτ. 761, Θεσσαλονίκη, 26 Ιουλίου 1922. Σ. Λουκάτος, *Πολιτειογραφία της νομαρχιακής περιφέρειας της Θεσσαλονίκης, 1923. Μέρος Α' Υποδιοικήσεις: Βερροίας-Θεσσαλονίκης-Κατερίνης*, Αθήνα 1987, σσ. 105-107.

18. Οι χρονολογίες στις παρενθέσεις είναι σύμφωνα με το χριστιανικό ημερολόγιο, ενώ οι λοιπές σύμφωνα με το ισλαμικό ημερολόγιο (έτος εγίρας). Βλ. F. R. Unat, *Hicri tarihleri miladi tarihe çevirme kılavuzu* (Οδηγός που μετατρέπει τα έτη εγίρας σε χριστιανικά έτη), Ankara 71994.

19. Στις περιπτώσεις που δεν αναφέρεται το όνομα του βακουφίου είναι, γιατί η εν λόγω στατιστική δεν μας παρέχει περισσότερες πληροφορίες.

20. Τα σχολεία βρισκόταν κοντά στο νεκροταφείο της Ευαγγελίστριας. Π. Κοντογιάννης, *ό.π.*, σ. 158.

21. Η σχολή έλαβε την ονομασία της από τον Midhat Paşa (1822-1884). Ο Midhat Paşa διετέλεσε νομάρχη Θεσσαλονίκης από την 23η Οκτωβρίου του 1873 έως τα τέλη Ιανουαρίου του

(1874). Ήταν εσωτερική πεντατάξια σχολή με δέκα διδασκάλους και 150 μαθητές. Στο λοιπό προσωπικό υπήρχαν ένας διοικητικός υπάλληλος και τρεις παιδονόμοι-υπηρέτες. Το οικόπεδο του σχολείου ανήκε στο βακούφι του Νιμάν πασά, το δε κτήριο ήταν της σχολής.

6. Η σχολή *Δαρέλ Μουαλιμίν (Darü'l-muallimin)*²² ιδρύθηκε το 1298 (1882). Ήταν τριτάξια δημοτική σχολή με οκτώ διδασκάλους και 120 μαθητές. Στη σχολή υπήρχαν ακόμη δύο διοικητικοί υπάλληλοι και τρεις παιδονόμοι.

7. Το *Σουλτανή* ιδρύθηκε το 1301 (1885) και λειτουργούσε ως γυμνάσιο με πέντε τάξεις. Στο σχολείο φοιτούσαν μουσουλμάνοι και μη μουσουλμάνοι. Στον σχετικό πίνακα της στατιστικής καταγράφονται 175 μουσουλμάνοι μαθητές, 103 μη μουσουλμάνοι εσωτερικοί, 53 μουσουλμάνοι και 17 μη μουσουλμάνοι εξωτερικοί μαθητές. Φοιτούσαν συνολικά 348 μαθητές. Τα μαθήματα δίδασκαν δεκαοκτώ διδάσκαλοι. Το διοικητικό προσωπικό της σχολής απαρτιζόταν από επτά άτομα, ενώ υπήρχαν ακόμη παιδονόμοι και υπηρέτες, των οποίων ο αριθμός ανερχόταν στους 32. Το κτήριο της σχολής ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

8. Η σχολή *Ρουζιέτ Σουπιάν* ιδρύθηκε το 1306 (1890). Ήταν εξατάξια αστική σχολή με επτά διδασκάλους και 192 μαθητές. Στη σχολή εργάζονταν ακόμη ένας υπάλληλος και τρεις παιδονόμοι. Το κτήριο της σχολής ήταν βακουφικό και τελούσε υπό την κυριότητα του υπουργείου παιδείας.

9. Η τριτάξια δημοτική σχολή *Ζιχνή Πασά*²³ λειτουργούσε από το 1311 (1895) (εικ. 6). Οι τέσσερις διδάσκαλοί της δίδασκαν σε 84 μαθητές. Τη σχολή φρόντιζε ένας παιδονόμος. Το οίκημα ήταν δωρεά του Ζιχνή Πασά.

10. Το εξατάξιο *Παρθεναγωγείο* ιδρύθηκε το 1318 (1902). Υπήρχαν εννέα διδασκάλισσες και 178 μουσουλμάνες και 38 μη μουσουλμάνες μαθήτριες. Η σχολή για την καλύτερη λειτουργία της είχε δύο παιδονόμους. Το οίκημα ανήκε σε βακούφι και ήταν υπό την κυριότητα του υπουργείου παιδείας.

11. Σε κτήριο του υπουργείου παιδείας λειτουργούσε η τετρατάξια δημοτική σχολή *Τατπικάτ* που ιδρύθηκε το 1318 (1902). Σ' αυτήν φοιτούσαν 165 μαθητές, που δίδασκονταν τα μαθήματα από επτά διδασκάλους. Τη σχολή φρόντιζε ένας παιδονόμος.

12. Με την ίδια ονομασία *Τατπικάτ* λειτουργούσε και ένα τετρατάξιο

1874. M. T. Gökbilgin, «Midhat Paşa», *İslam Ansiklopedisi*, τ. 8, İstanbul 1993, σ. 275.

22. Λειτουργούσε στη συνοικία Τσαους Μαναστήρ (Μονή Βλατάδιων). Το 1909 διευθυντής ήταν ο İsmail Bahir. Από τη σχολή έβγαιναν δημοδιδάσκαλοι. Π. Κοντογιάννης, *ό.π.*, σσ. 157-158.

23. Η σχολή ιδρύθηκε από τον βαλή της Θεσσαλονίκης Mustafa Zihni Paşa. Λειτουργούσε δίπλα στο τζαμί που έφερε το όνομά του *Zihni Paşa Camisi*, το οποίο είχε κτίσει ο ίδιος πασάς στη σημερινή οδό Αργοναυτών. Το σχολείο και το τζαμί σώζονται σήμερα και έχουν μετατραπεί σε κατοικίες.

παρθεναγωγείο που ιδρύθηκε το 1318 (1902). Φοιτούσαν 130 μαθήτριες, τις οποίες δίδασκαν έξι διδασκάλισσες. Τη σχολή φρόντιζαν δύο παιδονόμοι, ενώ το κτήριο ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

13. Η σχολή *Μερκεζ Ρουσδιέ* ιδρύθηκε το 1326 (1910). Ήταν τριτάξια αστική σχολή, στην οποία φοιτούσαν 6 μουσουλμάνοι και 36 μη μουσουλμάνοι εσωτερικοί, 20 μουσουλμάνοι και 30 μη μουσουλμάνοι εξωτερικοί μαθητές. Τα μαθήματα διδάσκονταν από εννέα διδασκάλους. Στη σχολή εργάζονταν τέσσερις διοικητικοί υπάλληλοι και δύο παιδονόμοι. Η σχολή δεν είχε ιδιόκτητο κτήριο και πλήρωνε ενοίκιο.

14. Στην εν λόγω στατιστική αναφέρεται τριτάξιο *Παρθεναγωγείο*, στο οποίο δίδασκαν δύο διδάσκαλοι και έξι διδασκάλισσες σε 120 μαθήτριες. Στη σχολή υπήρχαν ακόμη τρεις παιδονόμοι, ενώ το οίκημα ανήκε στο υπουργείο παιδείας. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε.

15. Η επτατάξια αστική σχολή *Σελιμιέ Μεκτεμπί*²⁴ ήταν εσωτερική με δώδεκα διδασκάλους και 370 μαθητές (εικ. 7). Τη σχολή φρόντιζαν ένας υπάλληλος και δύο παιδονόμοι. Η στατιστική που μελετούμε δεν μας παρέχει πληροφορίες για το έτος ιδρύσεώς της²⁵, ενώ το κτήριο ήταν ιδιοκτησία της σχολής.

16. Η τριτάξια δημοτική σχολή *Ακτσέ Μεστζήτ (Ενώσεως και Προόδου)* λειτουργούσε με τρεις τάξεις και τέσσερις διδασκάλους. Τα μαθήματα παρακολουθούσαν 90 μαθητές, ενώ υπήρχε και ένας παιδονόμος. Το κτήριο της σχολής ανήκε στο υπουργείο παιδείας. Δεν γνωρίζουμε το έτος ιδρύσεώς της.

17. Το *Τσιναρλή Μεκτεμπί* λειτουργούσε ως τετρατάξια δημοτική σχολή με τρεις διδασκάλους, 57 μαθητές και έναν παιδονόμο. Το οίκημα ήταν ιδιοκτησία του υπουργείου παιδείας. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε.

18. Η σχολή *Κιζήλ Χατζή Μουσταφά* ήταν ένα πεντατάξιο παρθεναγωγείο. Οι πέντε διδασκάλισσες δίδασκαν σε 143 μαθήτριες. Τη σχολή φρόντιζε ένας παιδονόμος, ενώ το οίκημα ανήκε στο υπουργείο παιδείας. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε.

19. Η *Κουιλιά* (παλαιά *Ιτιχά Μεκτεμπί*) ήταν μία τριτάξια δημοτική σχολή, στην οποία δίδασκαν τέσσερις διδάσκαλοι σε 125 μαθητές. Τη σχολή, της οποίας το κτήριο ήταν κρατικό, φρόντιζε ένας παιδονόμος. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε.

24. Βρισκόταν δίπλα στο τζαμί του Selim Paşa (Saatli Cami), από το οποίο πήρε την ονομασία του. Τη σχολή είχε κτίσει η οικογένεια του Γαζή Εβρενός μπέη. Β. Δημητριάδης, *ό.π.*, σ. 398· Π. Κοντογιάννης, *ό.π.*, σ. 158.

25. Κατά τον Π. Κοντογιάννη ιδρύθηκε το 1894. Π. Κοντογιάννης, *ό.π.*

β. Ιδιωτικά σχολεία

1. Το *Γιάτι Κιάρη Τερεκή Τιτζιαρέτ Μεκτεμπε* (Εμπορική Σχολή)²⁶ ιδρύθηκε το 1295 (1879) (εικ. 8, 9). Ήταν ένα εννιατάξιο γυμνάσιο με δεκαέξι διδασκάλους, 70 εσωτερικούς και 315 εξωτερικούς μαθητές. Τη σχολή, που στεγαζόταν σε ιδιόκτητο κτήριο, φρόντιζε ένας παιδονόμος.

2. Η σχολή *Φειζίε Μεκτεμπε*²⁷ ιδρύθηκε το 1301 (1885) και ήταν διηρημένη σε δύο τμήματα: το πρώτο ήταν γυμνασιακό και λειτουργούσε με εννέα τάξεις, στις οποίες φοιτούσαν 92 εσωτερικοί και 423 εξωτερικοί μαθητές. Τα μαθήματα δίδασκαν είκοσι πέντε διδάσκαλοι. Στον σχετικό πίνακα, στη στήλη του διοικητικού προσωπικού, καταγράφονται τρία, ενώ στη στήλη των παιδονόμων-υπηρετιών δεκαοκτώ άτομα. Το δεύτερο τμήμα λειτουργούσε με επτά τάξεις ως παρθεναγωγείο. Τα μαθήματα από ένα διδάσκαλο και έντεκα διδασκάλισσες παρακολουθούσαν 312 μαθήτριες. Τη σχολή φρόντιζε ένας παιδονόμος. Η σχολή ενοικίαζε ένα κτήριο για τη λειτουργία της.

3. Η εξατάξια αστική σχολή με την ονομασία *Γιάτι Κιάρη Τερεκή Μεκτεμπε* ιδρύθηκε το 1321 (1905) και λειτουργούσε με ένα διδάσκαλο, έξι διδασκάλισσες και 87 μαθητές. Τη σχολή φρόντιζαν ένας υπάλληλος και ένας παιδονόμος, ενώ το κτήριο ήταν ιδιοκτησία της σχολής.

4. Η τριτάξια δημοτική σχολή *Χαλιδέ Χανούμ* ιδρύθηκε το 1326 (1910) και στεγαζόταν σε δικό της χώρο. Στη σχολή φοιτούσαν 83 μαθητές, τους οποίους δίδασκαν δύο διδασκάλισσες.

5. Η σχολή με την ονομασία *Ενώσεως και Προόδου* λειτουργούσε ως γυμνάσιο με έξι τάξεις. Δεν γνωρίζουμε το έτος ίδρύσεώς της ούτε τον αριθμό

26. Η σχολή ιδρύθηκε από τον Ραμί μπέη και λειτουργούσε στη συνοικία Kasimiye (Κασσάνδρου). Τη 17η Ιουνίου του 1913 υπέστη σοβαρές ζημιές από τους Βουλγάρους. Σήμερα συστεγάζονται το 51ο Δημοτικό και 30ό Νηπιαγωγείο. Π. Κοντογιάννης, *ό.π.*, σ. 157. Πβλ. Β. Δημητριάδης, *ό.π.*, σ. 197.

27. Ήταν σχολή των Ντονμέδων (οι εξισλαμισθέντες Εβραίοι). Την ονομασία της την οφείλει στον Φεβζί πασά. Ο Π. Κοντογιάννης, *ό.π.*, σ. 160, αναφέρει ότι ιδρυτής και διευθυντής της σχολής ήταν ο Μουσταφά Τεφίκ εφέντης. Τα πρώτα χρόνια λειτουργούσε με πέντε τάξεις και νηπιαγωγείο, αργότερα συνέχισε ως δημοτική σχολή με πέντε τάξεις, ενώ στη συνέχεια ήταν αστική σχολή με επτά τάξεις. Το παρθεναγωγείο βρισκόταν στην οδό Ευσταθίου Θεσσαλονίκης αρ. 1 και κήκε το 1917 σύμφωνα με έγγραφο του μουφτή. Στην πυρκαϊά του 1917 κήκαν ακόμη το σχολείο *Χορόρσου* (μικτό) που βρισκόταν στην αρχή της οδού Κασσάνδρου της συνοικίας Χορόρσου, το ιεροσπουδαστήριο *Σαατλή Τζαμί* που λειτουργούσε στην οδό Μεγάλου Αλεξάνδρου αρ. 58 και το ιεροσπουδαστήριο *Γιουσούφ Πασά* που βρισκόταν στη διασταύρωση των οδών Λέοντος Σοφού (Bank Osmanî = Οθωμανικής Τραπεζής) και Μουφτή (Yarık Taş = Σχισμένης Πέτρας). Το αρνεναγωγείο δεν είναι γνωστό πού βρισκόταν. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 28, πίναξ έμφαινων τὰ κατὰ τὴν πυρκαϊάν τῆς 5ης Αὐγούστου 1917 ἀποτεφρωθέντα κοινοτικά καθιδρύματα ἡμῶν, Θεσσαλονίκη, 24 Δεκεμβρίου 1918· Β. Δημητριάδης, *ό.π.*, σσ. 398-399· S. Eyice, «Atatürk'ün doğduğu yıllarda Selânik» (Η Θεσσαλονίκη στα χρόνια που γεννήθηκε ο Ατατούρκ), *Doğumunun 100 yılında Atatürk'e Armağan*. (Προσφορά στα εκατό χρόνια από τη γέννηση του Ατατούρκ), İstanbul 1991, σ. 488· Π. Κοντογιάννης, *ό.π.*, σ. 160.

των διδασκάλων και των μαθητών.

Στα χωριά της Θεσσαλονίκης λειτουργούσαν τα εξής τουρκικά σχολεία:

1. Στο *Ακσακλή* λειτουργούσε από το 1305 (1889) μία τριτάξια δημοτική σχολή που έφερε την ονομασία της κοινότητας *Ακσακλή Μεκτεμπί*. Οι 44 μαθητές της παρακολουθούσαν τα μαθήματα από ένα διδάσκαλο. Το κτήριο της σχολής ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

2. Στο *Πουργάο Κιπήρ* υπήρχε από το 1316 (1900) μία τριτάξια δημοτική σχολή που στεγαζόταν σε οίκημα του υπουργείου παιδείας και είχε το όνομα της κοινότητας *Πουργάο Κιπήρ Μεκτεμπί*. Η σχολή είχε 22 μαθητές και ένα διδάσκαλο.

3. Στο *Μέντισε* λειτουργούσαν δύο τριτάξιες δημοτικές σχολές, οι οποίες ιδρύθηκαν το 1325 (1909). Η πρώτη σχολή έφερε την ονομασία *Βιρλαντζαϊ Κιλίτς* και δίδασκε ένας διδάσκαλος σε 32 μαθητές. Η δεύτερη έφερε την ονομασία του χωριού *Μέντισε Μεκτεμπί* και τα μαθήματα οι 33 μαθητές διδάσκονταν από ένα διδάσκαλο. Και τα δύο σχολικά κτήρια ήταν του υπουργείου παιδείας.

4. Στο *Τογαντζή*²⁸ λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή που ιδρύθηκε το 1325 (1909) και έφερε το όνομα της κοινότητας *Τογαντζή Μεκτεμπί*. Στη σχολή, της οποίας το οίκημα ανήκε στο υπουργείο παιδείας, φοιτούσαν 24 μαθητές, ενώ υπήρχε ένας διδάσκαλος.

5. Στο *Γιαλατζήκ*²⁹ λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή, η οποία είχε τον μεγαλύτερο αριθμό μαθητών απ' όλα τα χωριά της Θεσσαλονίκης (105). Η σχολή, που έφερε την ονομασία του χωριού *Γιαλατζήκ Μεκτεμπί*, ανήκε στο υπουργείο παιδείας και τα μαθήματα δίδασκαν ένας διδάσκαλος και μία διδασκάλισσα, που προφανώς δεν επαρκούσαν και με δυσκολία εκτελούσαν το έργο τους. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε.

6. Στο *Ουζοϊν Αλή*³⁰ λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή σε κτήριο του υπουργείου παιδείας που έφερε το όνομα του χωριού *Ουζοϊν Αλή Μεκτεμπί*. Η στατιστική που μελετούμε δεν μας παρέχει πληροφορίες για το έτος ιδρύσεώς της, για το διδακτικό προσωπικό, καθώς και για τον αριθμό των μαθητών. Πιθανόν να μη λειτουργούσε τη χρονιά που συντάχθηκε η στατιστική.

7. Στο *Αταλή*³¹ υπήρχε μία τριτάξια δημοτική σχολή³² που έφερε το όνο-

28. Σήμερα ονομάζεται Πρόζωμα.

29. Μετονομάστηκε σε Φίληρο.

30. Είναι το σημερινό Πλαγιάφι.

31. Σήμερα ονομάζεται Κάτω Σχολάφι.

32. Το σχολείο βρισκόταν στην πλατεία του χωριού και ήταν ξύλινο. Χρησιμοποιήθηκε ως σχολή από τους πρόσφυγες που εγκαταστάθηκαν έως τη δεκαετία του '60. Στη συνέχεια καταστράφηκε και στη θέση του κτίστηκαν οι αποθήκες του τοπικού αγροτικού συνεταιρισμού. Υπήρχε και τζαμί που σωζόταν έως τη δεκαετία του '30. Τα στοιχεία αυτά μας έδωσε, κατά

μα της κοινότητας *Αταλή Μεκτεμπί*. Συναντούμε 17 μαθητές και ένα διδάσκαλο. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε, ενώ το κτήριο ήταν ιδιοκτησία της κοινότητας.

8. Στο *Καρά Ογλού*³³ λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 21 μαθητές. Η σχολή έφερε την ονομασία του χωριού *Καρά Ογλού Μεκτεμπί*, ενώ το κτήριο ανήκε στην κοινότητα. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε.

9. Στο *Κεδικλή* υπήρχε μία τριτάξια δημοτική σχολή και έφερε την ονομασία της κοινότητας *Κεδικλή Μεκτεμπί*. Όσον αφορά στο έτος ιδρύσεώς της, τον αριθμό των διδασκάλων και των μαθητών η στατιστική που μελετούμε δεν μας παρέχει πληροφορίες. Πιθανόν να μη λειτουργούσε.

Καζάς Κατερίνης

Ο καζάς Κατερίνης³⁴ κατελάμβανε το νοτιοδυτικό τμήμα του σαντζακίου Θεσσαλονίκης και είχε στη δικαιοδοσία του 33 χωριά³⁵. Πρωτεύουσα του καζά ήταν η Κατερίνη. Κατοικούσαν 18.867 Έλληνες και 4.667 Τούρκοι³⁶.

1. Στην *Κατερίνη*³⁷ λειτουργούσαν δύο τριτάξια δημοτικά σχολεία και

την επίσκεψή μας στο χωριό Κάτω Σχολάρι την 6η Σεπτεμβρίου του 1998, ο πρόεδρος των Σωματείων Σιμωναίων-Μικρασιατών «Ο Άγιος Χρυσόστομος Κάτω Σχολαρίου» κ. Χαράλαμπος Αρβανίτης.

33. Σήμερα ονομάζεται Καστανάς.

34. Βλ. Σ. Παπαδόπουλος, «Μία ανέκδοτη έκθεση του Δημητρίου Σάρου για την εκπαίδευση στον καζά Κατερίνης κατά το 1906», *Μακεδονικά* 16 (1976) 3 σημ. 1.

35. Από δύο έγγραφα του επιθεωρητή των δημοτικών σχολείων της περιφέρειας *Κατερίνης* με ημερομηνίες 29 Μαρτίου και 12 Απριλίου 1914 προς τη Γενική Διοίκηση Μακεδονίας πληροφορούμαστε ότι στην κοινότητα *Λιμπάνοβον* (Αιγίνιο) ζούσαν 404 Έλληνες και 282 Τούρκοι. Για τη μόρφωση των Τούρκων λειτουργούσε μία τουρκική σχολή με ένα διδάσκαλο, δύο τάξεις και 26 μαθητές και 11 μαθήτριες. Η ετήσια δαπάνη της σχολής ανερχόταν στο ποσό των 42 λιρών Τουρκίας. Κατά το σχολικό έτος 1922-1923 στη σχολή φοιτούσαν 25 μαθητές και 5 μαθήτριες. Τα μαθήματα διδασκόνταν από δύο διδασκάλους. Στην κοινότητα του *Κορινού* το ίδιο σχολικό έτος (1922-1923) λειτουργούσε μία τουρκική σχολή με 12 μαθητές, 5 μαθήτριες και ένα διδάσκαλο. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 54, *στατιστική των Μωαμεθανικών σχολείων Κατερίνης, σχολικών έτος 1913-1914*, Κατερίνη, 11 Απριλίου 1914. Πρβλ. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 54, *πίναξ του πληθυσμού της υποδιοικήσεως Κατερίνης*, Κατερίνη, 29 Μαρτίου 1914· Σ. Λουκάτος, *ό.π.*, σσ. 120-123.

36. *Στατιστική του βιλαετίου Θεσσαλονίκης*, εν Αθήναις 1910· Α. Χαλκιοπούλου, *Ἡ Μακεδονία, ἔθνολογική στατιστική τῶν βιλαετίων Θεσσαλονίκης καί Μοναστηρίου*, εν Αθήναις 1910, σσ. 16-17. Πρβλ. Α. Ἀρβανίτης, *Ἡ Μακεδονία εἰκονογραφημένη*, εν Αθήναις 1909, σ. 88.

37. Κατά το σχολικό έτος 1913-1914 λειτουργούσαν δύο τουρκικά σχολεία· αρρεναγωγείο με τέσσερις τάξεις, δύο διδασκάλους και 80 μαθητές, και παρθενγωγείο με τέσσερις τάξεις, δύο διδασκάλισσες και 60 μαθήτριες. Η ετήσια δαπάνη αμφοτέρων των σχολείων ανερχόταν στο ποσό των 15.000 γροσίων. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 54, *στατιστική τῶν Μωαμεθανικῶν σχολείων Κατερίνης, σχολικόν έτος 1913-1914*, Κατερίνη, 12 Απριλίου 1914. Πρβλ. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 13, *πίναξ ἐμφαίνων τὰς ἐν τῇ ὑποδιοικήσει Κατερίνης ὑπαγομένας πόλεις, κώμας καί χωριά μετά*

μία τριτάξια αστική σχολή. Το πρώτο ιδρύθηκε το 1310 (1894) με την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* είχε τρεις διδασκάλους, 120 μαθητές και έναν παιδονόμο. Το δεύτερο σχολείο ήταν το παρθεναγωγείο, στο οποίο τα μαθήματα παρακολουθούσαν οι 148 μαθήτριες από δύο διδασκάλισσες, ενώ υπήρχε παράλληλα ένας παιδονόμος. Όσον αφορά στο έτος ιδρύσεώς του η στατιστική που μελετούμε δεν μας παρέχει πληροφορίες. Το τρίτο έφερε την ονομασία *Ρουσιδέ Μεκτεμπί* και είχε ιδρυθεί το 1316 (1900). Τα μαθήματα στους 25 μαθητές δίδασκαν δύο διδάσκαλοι, ενώ υπήρχε ένας παιδονόμος. Τα κτήρια των σχολείων ανήκαν στο υπουργείο παιδείας.

2. Στο *Τέχοβο*³⁸ λειτουργούσε, σε οίκημα του υπουργείου παιδείας, μία τριτάξια δημοτική σχολή με δύο διδασκάλους και 169 μαθητές. Έφερε το όνομα *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* και ιδρύθηκε το 1326 (1910).

3. Στο *Ελευθεροχώρι* γνωρίζουμε μία τριτάξια δημοτική σχολή με την επωνυμία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* που ιδρύθηκε το 1326 (1910). Το οίκημά της ήταν ιδιοκτησία του υπουργείου παιδείας. Επειδή όμως δεν έχουμε πληροφορίες για τη δράση της σχολής είναι πολύ πιθανόν την περίοδο αυτή να μη λειτουργούσε.

Καζάς Βέροιας

Ο καζάς της Βέροιας είχε την έδρα του στην ομώνυμη πόλη και περιελάμβανε 66 χωριά³⁹, στα οποία κατοικούσαν 22.341 Έλληνες, 8.672 Τούρκοι και 1.719 Εβραίοι⁴⁰.

Στην πόλη της Βέροιας⁴¹ λειτουργούσαν μία εξατάξια δημοτική σχολή

των τυχόν εν αὐταῖς ἐγκατεστημένων ἀρχῶν, Κατερίνη, 16 Νοεμβρίου 1914.

38. Στο *Τέχοβο* (Παλαιονέλληνη, Τρίλοφος) κατά το 1914 ζούσαν 1.113 Τούρκοι. Λειτουργούσε μία τουρκική σχολή με πέντε τάξεις, δύο διδασκάλους και μία διδασκάλισσα, ενώ τα μαθήματα παρακολουθούσαν 40 μαθητές και 56 μαθήτριες. Η ετήσια δαπάνη για τη συντήρηση του σχολείου ανερχόταν στο ποσό των 75 λιρών Τουρκίας. Κατά το σχολικό έτος 1922-1923 λειτουργούσε μία μικτή τουρκική σχολή με δύο τάξεις. Τα μαθήματα παρακολουθούσαν 70 μαθητές και 50 μαθήτριες, στους οποίους δίδασκαν δύο διδάσκαλοι. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 54, *στατιστική τῶν Μωαμεθανικῶν σχολείων Κατερίνης, σχολικόν ἔτος 1913-1914*, Κατερίνη, 12 Ἀπριλίου 1914. Πρβλ. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 13, *πίναξ ἐμφαίνων τὰς ἐν τῇ ὑποδιοικήσει Κατερίνης ὑπαγομένας πόλεις, κώμας καὶ χωρία μετὰ τῶν τυχόν ἐν αὐταῖς ἐγκατεστημένων ἀρχῶν*, Κατερίνη, 16 Νοεμβρίου 1914. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 54, *πίναξ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑποδιοικήσεως Κατερίνης*, Κατερίνη, 29 Μαρτίου 1914· Σ. Λουκάτος, *ὁ.π.*, σσ. 122-123.

39. Ν. Ιγγλέσης, *ὁ.π.*, σ. 55.

40. *Στατιστική τοῦ βιλαετίου Θεσσαλονίκης*, ἐν Ἀθήναις 1910. Πρβλ. Α. Ἀρβανίτης, *ὁ.π.*, σ. 93· D. M. Brancoff, *La Macédoine et sa population chrétienne*, Paris 1905, σσ. 224-225.

41. Ο Ν. Ιγγλέσης την ίδια περίοδο που μελετούμε αναφέρει ότι στην πόλη της Βέροιας λειτουργούσαν: *Ημιγυμνάσιο* (Ρουσιδέ) με 45 μαθητές, παρθεναγωγείο και νηπιαγωγείο με 120 μαθητές. Κατά το σχολικό έτος 1922-1923 λειτουργούσαν τα εξής τουρκικά σχολεία: *Ρουσιδέ* με 35 μαθητές και τρεις διδασκάλους, *Ιπταδέ* με 60 μαθητές και τρεις διδασκάλους, *Γιολαγκελί* με 40 μαθητές, 20 μαθήτριες και δύο διδασκάλους, *Μπαρμουτά* με 30 μαθητές, 38 μαθήτριες και

και δύο τριτάξια δημοτικά σχολεία. Το πρώτο σχολείο ιδρύθηκε το 1250 (1835). Ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* και ένας διδάσκαλος δίδασκε στους 140 μαθητές. Το δεύτερο σχολείο ήταν το παρθεναγωγείο, για το οποίο δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε. Σ' αυτό φοιτούσαν 208 μαθήτριες, στις οποίες δίδασκαν τα μαθήματα δύο διδασκάλισσες. Το τρίτο λειτουργούσε σε ενοικιαζόμενο κτήριο και έφερε την ονομασία *Ενώσεως και Προόδου*. Και για τη σχολή αυτή δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε. Τα μαθήματα οι 150 μαθητές διδασκονταν από τέσσερις διδασκάλους, ενώ τη φροντίδα της σχολής είχε ένας παιδονόμος. Αμφότερα τα σχολεία είχαν από ένα παιδονόμο, ενώ τα σχολικά κτήρια ανήκαν στο υπουργείο παιδείας.

Καζάς Βοδενών (Εδέσσης)

Τα Βοδενά (εικ. 10) ήταν η ομώνυμη πρωτεύουσα του καζά. Περιελάμβανε συνολικά 32 χωριά, από τα οποία τα 12 ήταν τουρκικά, ενώ τα υπόλοιπα 20 ήταν χριστιανικά⁴². Κατοικούσαν 10.335 Έλληνες, 6.915 Τούρκοι και 3.914 Βούλγαροι⁴³.

1. Στην πόλη των *Βοδενών*⁴⁴ λειτουργούσαν μία αστική σχολή και δύο δημοτικά σχολεία. Το πρώτο ήταν τριτάξιο, γνωστό ως *Ροιρσιέ Μεκτεμπί*. Ιδρύθηκε το 1285 (1869). Οι 37 μαθητές παρακολουθούσαν τα μαθήματα από τρεις διδασκάλους. Τα άλλα δύο σχολεία έφεραν την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Το πρώτο ιδρύθηκε το 1319 (1903) και λειτουργούσε με πέντε τάξεις, στις οποίες φοιτούσαν 210 μαθητές, ενώ υπήρχαν πέντε διδάσκαλοι. Το δεύτερο είχε τρεις τάξεις και οι 70 μαθητές διδασκονταν τα μαθήματα από δύο διδασκάλισσες. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε. Όλα τα σχολεία είχαν από έναν παιδονόμο, ενώ τα σχολικά κτήρια ανήκαν στο υπουργείο παιδείας.

2. Στην *Όστροβα*⁴⁵ λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή γνωστή με το όνομα *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Δύο διδάσκαλοι δίδασκαν σε 69 μαθητές. Η σχολή ιδρύθηκε το 1323 (1907) και το κτήριό της ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

ένα διδάσκαλο, *Παρθεναγωγείο* με 80 μαθήτριες και δύο διδασκάλισσες και *Νηπιαγωγείο* με 60 νήπια και ένα διδάσκαλο. Ν. Γγγλέσης, *ό.π.*, σ. 56. Σ. Λουκάτος, *ό.π.*, σσ. 116-117.

42. Ν. Γγγλέσης, *ό.π.*, σ. 59.

43. *Στατιστική του βιλαετίου Θεσσαλονίκης*, εν Άθηναις 1910. Πρβλ. Α. Άρβανιτης, *ό.π.*, σ. 10Γ. Ο Ν. Γγγλέσης στη μελέτη του αναφέρει ότι στην Έδεσσα κατοικούσαν: 6.000 Έλληνες, 4.500 Τούρκοι και 2.000 Βούλγαροι σχισματικοί. Ν. Γγγλέσης, *ό.π.*, σ. 59. Πρβλ. Μ. Paillares, *L'Imbroglio macédonien*, Paris 1907, σ. 292.

44. Βλ. Ι. Σκούφτης, «Μουσουλμανικά σχολεία και τεμένη στην Έδεσσα των αχρών του 20ού αιώνα», *Η Έδεσσα και η περιοχή της. Ιστορία και πολιτισμός. Πρακτικά Α΄ Πανελληνίου Επιστημονικού Συμποσίου (Έδεσσα 4, 5 και 6 Δεκεμβρίου 1992)*, Έδεσσα 1995, σσ. 321-330.

45. Μετονομάστηκε σε Αρμισα.

3. Στο *Λιοχάω* βρίσκουμε μία τριτάξια δημοτική σχολή. Τους 44 μαθητές δίδασκαν δύο διδάσκαλοι. Η σχολή ιδρύθηκε το 1325 (1909). Ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* και το κτήριό της ήταν ιδιοκτησία του υπουργείου παιδείας.

4. Στο *Φροντσέλ* ιδρύθηκε το 1325 (1909) η τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*. Τα μαθήματα στους 38 μαθητές δίδασκε ένας διδάσκαλος. Το κτήριο της σχολής ήταν του υπουργείου παιδείας.

5. Στην *Οσλαβα*⁴⁶ υπήρχε μία τριτάξια δημοτική σχολή με δύο διδασκάλους και 104 μαθητές. Λειτουργούσε από το 1325 (1909) με την επωνυμία *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* και το κτήριο ήταν του υπουργείου παιδείας.

6. Στο *Βεγκινέ*⁴⁷ λειτουργούσε από το 1326 (1910) η τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*. Ένας διδάσκαλος δίδασκε τους 45 μαθητές που στεγάζονταν σε κτήριο του υπουργείου παιδείας.

Καζάς Γιαντισών

Η πρωτεύουσα του καζά ήταν τα Γιαντισά ή Γενιτζέ-Βαρδάο (εικ. 11), όπως τα ονόμαζαν οι Τούρκοι. Τα Γιαντισά⁴⁸ αναλογικά ήταν η πόλη με το μεγαλύτερο τουρκικό πληθυσμό⁴⁹ σε όλη τη Μακεδονία και εμπορικό κέντρο των Τούρκων⁵⁰. Ο καζάς Γιαντισών αποτελούνταν από 68 χωριά, στα οποία ζούσαν 14.869 Έλληνες, 9.772 Τούρκοι και 4.869 Βούλγαροι⁵¹.

1. Στα *Γιαντισά* λειτουργούσαν μία τριτάξια αστική σχολή με την ονομασία *Ρουσδιέ Μεκτεμπή* και δύο τριτάξια δημοτικά σχολεία με την κοινή ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*. Η πρώτη ιδρύθηκε το 1288 (1872) και τα μαθήματα οι 61 μαθητές διδάσκονταν από τρεις διδασκάλους. Το δεύτερο ιδρύθηκε το 1305 (1889), είχε 269 μαθητές και έξι διδασκάλους, ενώ το τρίτο ιδρύθηκε το 1306 (1890) και τα μαθήματα παρακολουθούσαν 165 μαθητές, στους οποίους δίδασκαν πέντε διδασκάλισσες. Το πρώτο σχολείο είχε έναν παιδονόμο, ενώ

46. Είναι τα σημερινά Σεβαστιανά.

47. Σήμερα ονομάζεται Παναγίτσα.

48. Για τις συνοικίες των Γιαντισών βλ. τη μελέτη του Β. Δημητριάδη, «Οι συνοικίες και οι δρόμοι των Γενιτσών κατά τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνα», *Μακεδονικά* 15 (1975) 160-167.

49. Από έγγραφο της υποδιοικήσεως Γιαντισών προς τη Γενική Διοίκηση Μακεδονίας με ημερομηνία 16 Νοεμβρίου 1914 μαθαίνουμε ότι κατά το σχολικό έτος 1914-1915 στην κοινότητα Καλίνιτσα (Καλή) λειτουργούσε μία τουρκική σχολή. Η υποδιοίκηση δεν μας παρέχει πληροφορίες για τον αριθμό των μαθητών και των διδασκάλων. ΙΑΜ, ΓΔΜ, φακ. 10, *πίναξ ἐμφαίνων τὰς ἐν τῇ ὑποδιοικήσει Γιαννιτσῶν ὑπαγομένας πόλεις, κόμας καὶ χωριά μετὰ τῶν τυχόν ἐν αὐταῖς ἐγκατεστημένων ἀρχόν, Γιαννιτσά, 16 Νοεμβρίου 1914.*

50. Βλ. Γ. Οικονόμος, «Γενιτσά», *Μακεδονικόν Ἡμερολόγιον ὁ Γόρδιος Δεσμός*, Θεσσαλονίκη 1915, σσ. 171-174. Πρβλ. Η. Βουτιερίδης, «Νέαι ἑλληνικαὶ πόλεις-Γενιτσά», *Παναθήναια* 25 (1912-1913) 209-210· Σ. Παπαδόπουλος, «*Εκπαιδευτικὴ καὶ κοινωνικὴ δραστηριότητα*, σ.73.

51. Στατιστικὴ τοῦ βιλαετίου Θεσσαλονίκης, ἐν Ἀθήναις 1910. Α. Χαλκίόπουλος, ὁ.π., σσ. 27-28. Πρβλ. Γ. Χατζηκυριακού, *Σχέψεις καὶ ἐντυπώσεις ἐκ περιοδείας ἀνά τὴν Μακεδονίαν (1905-1906)*, Θεσσαλονίκη²1962, σσ. 23-37.

τα άλλα δύο είχαν από δύο παιδονόμους. Τα σχολικά κτήρια ανήκαν στο υπουργείο παιδείας.

2. Στο *Γιάγκιοι* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 80 μαθητές. Η σχολή ιδρύθηκε το 1309 (1893), ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* και στεγαζόταν σε οίκημα της κοινότητας.

3. Στο *Κολίπελερ* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 30 μαθητές. Η σχολή ιδρύθηκε το 1318 (1902) και ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*. Το οίκημα ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

4. Στο *Νεδέρτσε* συναντούμε την τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* που ιδρύθηκε το 1320 (1904). Στεγαζόταν σε οίκημα του υπουργείου παιδείας και οι 45 μαθητές της διδάσκονταν από ένα διδάσκαλο.

5. Στο *Εισορλήκ* υπήρχε η τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* με ένα διδάσκαλο και 80 μαθητές. Η σχολή ιδρύθηκε το 1322 (1906) και το κτήριό της ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

6. Στο *Κισλάρ* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 57 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1323 (1907) και ήταν γνωστή με το όνομα *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*. Το οίκημα ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

7. Στο *Καράχεμιζε* βρούσκουμε την τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*. Η σχολή των 18 μόλις μαθητών ιδρύθηκε το 1323 (1907). Είχε ένα διδάσκαλο και το κτήριό της ήταν του υπουργείου παιδείας.

8. Στο *Ασηκλάρ*⁵² υπήρχε μία τριτάξια δημοτική σχολή. Ο διδάσκαλός της δίδασκε τα μαθήματα σε 82 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1323 (1907). Ήταν γνωστή με το όνομα *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* και το κτήριό της ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

9. Στο *Κουρσιάφ* λειτουργούσε σε κτήριο του υπουργείου παιδείας η τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε η σχολή αυτή. Επίσης δεν έχουμε στοιχεία για τους διδασκάλους και τους μαθητές της.

Καζάς Καρατζόβας

Ο καζάς περιελάμβανε στη δικαιοδοσία του 38 χωριά, στα οποία ζούσαν 23.886 Τούρκοι, 5.368 Βούλγαροι και 3.350 Έλληνες⁵³.

1. Στο *Δραγμιάν* λειτουργούσε σε οίκημα του υπουργείου παιδείας μία τριτάξια δημοτική σχολή. Εδώ ένας διδάσκαλος δίδασκε σε 25 μαθητές. Η σχολή ιδρύθηκε το 1323 (1907) και έφερε την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*.

2. Στο *Δεροτινήκ* υπήρχε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο, που όμως δεν επαρκούσε για να διδάξει στους 113 μαθητές. Η σχολή που ιδρύθηκε το 1323 (1907) με την επωνυμία *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* στεγαζόταν σε

52. Πιθανόν να είναι η κοινότητα Εύρωπος (Ισικλάρ).

53. Στατιστική του βιλαετίου Θεσσαλονίκης, ἐν Ἀθήναις 1910.

κτήριο του υπουργείου παιδείας.

3. Στη *Σουπέσκα* λειτουργούσαν μία αστική σχολή και δύο δημοτικά σχολεία. Το πρώτο ιδρύθηκε το 1325 (1909) και έφερε την ονομασία *Ρουσιδέ Μεκτεμπί*. Λειτουργούσε με τρεις τάξεις, στις οποίες φοιτούσαν 34 μαθητές, ενώ τα μαθήματα διδάσκονταν από δύο διδασκάλους. Στο προσωπικό της σχολής περιλαμβάνονταν και ένας παιδονόμος. Το κτήριο ανήκε στην ιδιοκτησία της *Λέσχης Ενώσεως και Προόδου*. Το δεύτερο ήταν τριτάξιο αρρεναγωγείο *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* και το τρίτο τριτάξιο παρθεναγωγείο. Σ' αυτό φοιτούσαν 90 μαθητές και στο προσωπικό του υπαγόταν δύο διδασκαλοι και ένας παιδονόμος. Στο παρθεναγωγείο φοιτούσαν 62 μαθήτριες, στις οποίες δίδασκαν τα μαθήματα δύο διδασκάλισσες. Τα σχολικά κτήρια ανήκαν στο υπουργείο παιδείας.

4. Στη *Φούσταν* λειτουργούσαν μία τριτάξια αστική σχολή και δύο τριτάξια δημοτικά σχολεία. Το πρώτο ιδρύθηκε το 1326 (1910) και έφερε την ονομασία *Ρουσιδέ Μεκτεμπί*. Είχε 21 μαθητές και δύο διδασκάλους. Το δεύτερο σχολείο ήταν το αρρεναγωγείο *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*, όπου δύο διδασκαλοι δίδασκαν σε 80 μαθητές, ενώ στο τρίτο, το παρθεναγωγείο, μία διδασκάλισσα μάθαινε γράμματα σε 51 μαθήτριες. Και τα τρία σχολεία διέθεταν από ένα παιδονόμο, ενώ τα σχολικά κτήρια ανήκαν στο υπουργείο παιδείας.

5. Στο *Σουρέν* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή που ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Ο διδάσκαλος του χωριού δίδασκε σε 45 μαθητές. Η σχολή ιδρύθηκε το 1326 (1910) και στεγαζόταν σε κτήριο του υπουργείου παιδείας.

6. Στην *Τσερνή* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* που ιδρύθηκε το 1326 (1910). Τα μαθήματα δίδασκε ένας διδάσκαλος σε 49 μαθητές. Το κτήριο της σχολής ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

7. Στο *Πουλιάν* υπήρχε η τριτάξια δημοτική σχολή με την επωνυμία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Οι 17 μαθητές διδάσκονταν τα μαθήματα από ένα διδάσκαλο. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε. Το κτήριο ήταν ιδιοκτησία του υπουργείου παιδείας.

8. Στα *Γύριστα* λειτουργούσε σε χώρο του υπουργείου παιδείας τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Σ' αυτήν ένας διδάσκαλος δίδασκε τους 44 μαθητές. Η στατιστική που μελετούμε δεν μας παρέχει πληροφορίες για το έτος ιδρύσεώς της.

9. Στο *Γιτσαλούπ* συναντούμε την τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Τα μαθήματα οι 70 μαθητές διδάσκονταν από ένα διδάσκαλο. Το κτήριο ήταν ιδιοκτησία του υπουργείου παιδείας. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε.

10. Στο *Κοζισιάν* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή που ονομα-

ζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*. Στους 82 μαθητές δίδασχε τα μαθήματα ένας διδάσκαλος. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε. Το κτήριο ήταν του υπουργείου παιδείας.

Καζάς Τικφεσίου

Ο καζάς Τικφεσίου εκτεινόταν στο βορειοδυτικό τμήμα του σαντζακίου Θεσσαλονίκης και είχε έδρα την πόλη Καφαντάρ ή Τίκφες. Περιελάμβανε συνολικά 65 βουλγαρικά (σχισματικά), 21 τουρκικά και ένα ελληνικό χωριό⁵⁴. Σ' αυτά ζούσαν 22.134 Βούλγαροι, 21.504 Τούρκοι και 298 Έλληνες⁵⁵.

1. Στο *Τικφέσιο* (Τικνεσσο) λειτουργούσε από το 1301 (1885) μία τριτάξια αστική σχολή, στην οποία φοιτούσαν 43 μαθητές. Η σχολή έφερε την ονομασία *Ρουσιδιέ Μεκτεμπή*. Υπήρχε και ένας παιδονόμος. Το σχολικό κτήριο ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

2. Στο *Καβαδάρ* (Kavadarci) λειτουργούσαν τρία δημοτικά σχολεία: το πρώτο ιδρύθηκε το 1303 (1887)· έφερε την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* και λειτουργούσε με τρεις τάξεις, τέσσερις διδασκάλους και 174 μαθητές. Το κτήριο της σχολής ανήκε στο υπουργείο παιδείας. Το δεύτερο ιδρύθηκε το 1305 (1889) και ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*. Τους 92 μαθητές που ήσαν χωρισμένοι σε τρεις τάξεις δίδασχε μία διδασκάλισσα. Το κτήριο ανήκε στο υπουργείο παιδείας. Το τρίτο σχολείο ήταν το παρθεναγωγείο και λειτουργούσε από το 1305 (1889). Οι 54 μαθήτριες διδάσκονταν χωρισμένες σε τρεις τάξεις τα μαθήματα από μία διδασκάλισσα. Και τα τρία σχολεία διέθεταν για την καλύτερη λειτουργία τους από έναν παιδονόμο.

3. Στο *Πίστυ* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* που ιδρύθηκε το 1310 (1894). Τα μαθήματα δίδασχε ένας διδάσκαλος σε 26 μαθητές. Το κτήριο ήταν ιδιοκτησία της κοινότητας.

4. Στο *Ρεσουμάτ* (Rosoman) λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή, στην οποία ένας διδάσκαλος δίδασχε τα μαθήματα σε 33 μαθητές. Η σχολή πρωτολειτούργησε το 1314 (1898) σε κοινοτικό κτήριο και ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*.

5. Στο *Γυμνιανίκ* λειτουργούσε η τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* με ένα διδάσκαλο και 70 μαθητές· ιδρύθηκε το 1315 (1899) και ήταν της κοινότητας.

6. Στη *Δίρνοβα* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 30 μαθητές. Το σχολείο ιδρύθηκε το 1321 (1905) με την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* και ανήκε στην κοινότητα.

54. Στον καζά Τικφές δεν υπήρχαν ελληνικά σχολεία. Σ. Παπαδόπουλος, *ό.π.*, σ. 68.

55. *Στατιστική του βιλαετίου Θεσσαλονίκης*, εν' Αθήναις 1910. Α. Χαλκιάτουλος, *ό.π.*, σσ. 37-38· Ν. Ίγγλέσης, *ό.π.*, σ. 123.

7. Στη *Νικοτήν* (Negotino) λειτουργούσε η δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* με δύο διδασκάλους και 60 μαθητές. Το σχολείο ιδρύθηκε το 1325 (1909) και ήταν ιδιοκτησία της κοινότητας.

8. Στο *Γερμενήκ* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 36 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1325 (1909) σε κτήριο της κοινότητας και ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*.

9. Στην *Πεστερήν* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 23 μαθητές· ιδρύθηκε το 1325 (1909) με την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* και στεγαζόταν σε κτήριο της κοινότητας.

10. Στο *Κάτω Δισάν* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή, που έφερε την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*, με ένα διδάσκαλο και 36 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1326 (1910), ενώ η σχολή λειτουργούσε σε κτήριο της κοινότητας.

Καζάς Γευγελής

Η πρωτεύουσα του ομώνυμου καζά αναπτύχθηκε πολύ γρήγορα. Χάρη στην αύξηση του πληθυσμού⁵⁶ και την οικονομική εξέλιξη, που οφειλόταν στη σιδηροδρομική σύνδεσή της με τη Θεσσαλονίκη το 1872⁵⁷, αναδείχθηκε σε σημαντικό κέντρο της περιοχής. Ανάλογη ανάπτυξη γνώρισε και όλη η περιφέρεια του καζά. Ως το 1872 η Γευγελή ήταν ένα μικρό χωριό με 60-70 οικογένειες⁵⁸. Ο καζάς Γευγελής περιελάμβανε 64 χωριά, από τα οποία τα 40 ήταν χριστιανικά, τα 18 τουρκικά⁵⁹ και τα 6 μικτά⁶⁰. Στον καζά ζούσαν 19.886 Τούρκοι, 11.691 Βούλγαροι, 6.304 Έλληνες και 42 Εβραίοι⁶¹.

56. Για τον καζά Γευγελής έχει εκδοθεί στο *Μακεδονικόν Ημερολόγιον* του έτους 1911 στατιστική του πληθυσμού και των σχολείων κατά το σχολικό έτος 1908-1909. Τα τουρκικά σχολεία λειτουργούσαν στις εξής κοινότητες: *Γευγελή*: τέσσερα σχολεία με 300 μαθητές και οκτώ διδασκάλους. *Βογδάντσα*: μία σχολή με 180 μαθητές και ένα διδάσκαλο. *Βοέμιτσα*: μία σχολή με 40 μαθητές και ένα διδάσκαλο. *Καρασουλί*: μία σχολή με 19 μαθητές και ένα διδάσκαλο. *Μπόρρες*: μία σχολή με 40 μαθητές και ένα διδάσκαλο. *Νέγκορτσα*: μία σχολή με 65 μαθητές και ένα διδάσκαλο και *Παρδέιτσα*: μία σχολή με 80 μαθητές και ένα διδάσκαλο. Βλ. Ανωνύμου, «Στατιστική του πληθυσμού και των σχολείων των χωριών του καζά Γευγελής εν οίς κατά τὸ ἔτος 1908-1909 ἐλειτούργησαν ἑλληνικά σχολεία», *Μακεδονικόν Ἡμερολόγιον* (Παμμακεδονικὸν Συλλόγου), ἔτος Δ', ἐν Ἀθήναις 1911, σσ. 191-194.

57. Σ. Παπαδόπουλος, *ό.π.*, σ. 69.

58. Βλ. Ι. Ξανθός, *Ἱστορία τῆς Γευγελῆς καὶ ἔθνικῆς δράσεως τῶν κατοίκων αὐτῆς καὶ τῶν πέριξ χωριῶν*, Θεσσαλονίκη 1954, σσ. 17-18.

59. Από έγγραφο του υποδιοικητή Θεσσαλονίκης προς τη Γενική Διοίκηση Μακεδονίας με ημερομηνία 25 Νοεμβρίου 1914 πληροφορούμαστε ότι το 1914 στο τουρκικό χωριό Αλτσιάκ (Χαμηλό) λειτουργούσαν δύο τουρκικά σχολεία. Ο υποδιοικητής δεν μας ενημερώνει για τον αριθμό των μαθητών και των διδασκάλων. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 10, *πίναξ ἐμφαίνων τὰς ἐν τῇ ὑποδιοικήσει Θεσσαλονίκης ὑπαγομέναις πόλεις, κόμιας καὶ χωριά μετὰ τῶν τυχόν ἐν αὐταῖς ἐγκατεστημένων ἀρχῶν*, Θεσσαλονίκη, 25 Νοεμβρίου 1914.

60. Ν. Ιγγλέσης, *ό.π.*, σ. 60.

61. *Στατιστικὴ τοῦ βιλαετίου Θεσσαλονίκης*, ἐν Ἀθήναις 1910. Ο Ν. Ιγγλέσης την ίδια πε-

1. Στη *Γευγελή* λειτουργούσαν δύο τριτάξια δημοτικά σχολεία και μία τριτάξια αστική σχολή. Όλα τα σχολεία ιδρύθηκαν μετά την ανάπτυξη της πόλης. Συγκεκριμένα: η πρώτη δημοτική σχολή, η *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*, ιδρύθηκε το 1305 (1889), ενώ τα μαθήματα παρακολουθούσαν 183 μαθητές και διδασκαν τέσσερις διδάσκαλοι. Η αστική σχολή *Ρουσδιέ Μεκτεμπί* ιδρύθηκε το 1312 (1896). Οι 48 μαθητές διδάσκονταν τα μαθήματα από τρεις διδασκάλους. Η δεύτερη δημοτική σχολή ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Φοιτούσαν 90 μαθητές, στους οποίους διδασκαν δύο διδασκάλισσες. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε. Και τα τρία σχολεία για την καλύτερη λειτουργία τους είχαν από έναν παιδονόμο και τα κτήριά τους ανήκαν στο υπουργείο παιδείας.

2. Στο *Καρά Σινάν*⁶² βρίσκουμε την τριτάξια δημοτική σχολή *Καρά Σινάν Μεκτεμπί* με δύο διδασκάλους και 139 μαθητές⁶³. Η σχολή λειτουργούσε από το 1320 (1904) και το κτήριό της ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

3. Στο *Μαγιά-ταγ* (*Mayadağ*)⁶⁴ λειτουργούσαν δύο τριτάξια δημοτικά σχολεία⁶⁵. Το πρώτο ονομαζόταν *Τσιαλησλή Μεκτεμπί* και λειτουργούσε από το 1321 (1905). Ο μοναδικός διδάσκαλος μετά βίας κάλυπτε τις ανάγκες των 119 μαθητών. Το δεύτερο έφερε την ονομασία *Παζαρλή Μεκτεμπί*. Τους 137 μαθητές διδασκαν δύο διδάσκαλοι, ενώ υπήρχε και ένας παιδονόμος. Ιδρύθηκε το 1326 (1906). Τα κτήρια και των δύο σχολείων ανήκαν στο υπουργείο παιδείας.

4. Στη *Νογόρτσα* (*Negorci*) λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 63 μαθητές. Η σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* ιδρύθηκε το 1321 (1905) και ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

5. Η σχολή του *Ποπρέκ* (*Pobreg*) ιδρύθηκε το 1321 (1905). Ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* και λειτουργούσε ως τριτάξια δημοτική σχολή, όπου ένας διδάσκαλος δίδασκε τα μαθήματα στους 37 μαθητές. Το κτήριο της σχολής

ρίοδο αναφέρει ότι στη Γευγελή ζούσαν: 2.000 Έλληνες, 1.700 Βούλγαροι εξασχικοί, 1.508 Τούρκοι, 100 Βούλγαροι καθολικοί (Οινίτες), ενώ υπήρχαν και ορισμένοι Σέρβοι και Ρουμάνοι. Ν. Γγγλέσης, *ό.π.*, σ. 60.

62. Μετονομάστηκε σε Πλάγια.

63. Κατά το σχολικό έτος 1914-1915 στο Καρά Σινάν σύμφωνα με έγγραφο του υποδιοικητή Θεσσαλονίκης προς τη Γενική Διοίκηση Μακεδονίας λειτουργούσαν δύο τουρκικά σχολεία. Όσον αφορά στον αριθμό των μαθητών και των διδασκάλων ο υποδιοικητής δεν μας παρέχει πληροφορίες. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 10, *πίναξ εμφανίων τας έν τη υποδιοικήσει Θεσσαλονίκης ύπαγομένης πόλεις, κόμας και χωριά μετά τών τυχόν έν αύταις έγκατεστημένων άρχών*, Θεσσαλονίκη, 25 Νοεμβρίου 1914.

64. Μετονομάστηκε σε Φανό.

65. Από έγγραφο του υποδιοικητή Θεσσαλονίκης προς τη Γενική Διοίκηση Μακεδονίας με ημερομηνία 25 Νοεμβρίου 1914 μαθαίνουμε ότι κατά το σχολικό έτος 1914-1915 λειτουργούσαν κανονικά τα δύο τουρκικά σχολεία. Δυστυχώς ο υποδιοικητής δεν μας παρέχει πληροφορίες για τον αριθμό των μαθητών και των διδασκάλων. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 10, *πίναξ εμφανίων τας έν τη υποδιοικήσει Θεσσαλονίκης ύπαγομένης πόλεις, κόμας και χωριά μετά τών τυχόν έν αύταις έγκατεστημένων άρχών*, Θεσσαλονίκη, 25 Νοεμβρίου 1914.

ήταν ιδιοκτησία του υπουργείου παιδείας.

6. Στην κοινότητα της *Ραχοβίτσας* λειτουργούσε η τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Η σχολή ιδρύθηκε το 1321 (1905), ενώ τα μαθήματα δίδασκε ένας διδάσκαλος σε 58 μαθητές. Στεγαζόταν σε κτήριο του υπουργείου παιδείας.

7. Στο *Γιζιμέτ* υπήρχε η τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Τα μαθήματα παρακολουθούσαν 142 μαθητές που διδάσκονταν από δύο διδασκάλους. Η σχολή της κοινότητας ιδρύθηκε το 1321 (1905) και το κτήριό της ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

8. Στο *Μερζέν* (Mrzenci) λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή. Δύο διδάσκαλοι δίδασκαν σε 78 μαθητές. Η σχολή που ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* ιδρύθηκε το 1321 (1905) και ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

9. Στο χωριό *Σελιμλή* έχουμε μία τριτάξια δημοτική σχολή, που ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* και στην οποία ένας διδάσκαλος δίδασκε σε 43 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1322 (1906). Το οίκημα ήταν του υπουργείου παιδείας.

10. Στην *Ποϊμίτσα*⁶⁶ λειτουργούσε σε κτήριο του υπουργείου παιδείας από το 1326 (1910) η τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Τα μαθήματα δίδασκε ένας διδάσκαλος σε 62 μαθητές.

11. Στην *Πογδάντσα* (Bogdanci) συναντούμε από το 1326 (1910) μία τριτάξια δημοτική σχολή. Ο μοναδικός διδάσκαλος της κοινότητας δίδασκε σε 57 μαθητές. Η σχολή έφερε την επωνυμία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* και ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

12. Στο χωριό *Τσιναρλή Δερέ* (Cinarli) λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή. Οι 33 μαθητές παρακολουθούσαν τα μαθήματα από ένα διδάσκαλο. Η σχολή γνωστή με το όνομα *Τσιναρλή Δερέ Μεκτεμπί* στεγαζόταν σε χώρο του υπουργείου παιδείας και ιδρύθηκε το 1326 (1910).

13. Στο χωριό *Πεκερλή* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή. Η σχολή ονομαζόταν *Πεκερλή Μεκτεμπί* ιδρύθηκε το 1326 (1910) και ήταν του υπουργείου παιδείας. Τα μαθήματα δίδασκε ένας διδάσκαλος σε 68 μαθητές.

14. Στη *Νότια*⁶⁷ υπήρχε μία τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* με τρεις διδασκάλους και μία διδασκάλισσα, ενώ οι μαθητές ήσαν 150. Λόγω του μεγάλου αριθμού των μαθητών είχε προσληφθεί ένας παιδονόμος. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε. Το κτήριο της σχολής ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

66. Είναι η σημερινή Αξιούπολη.

67. Οι κάτοικοι της κοινότητας Νότια (Ενωτιά) μιλούσαν την κουτσοβλαχική γλώσσα. Το χωριό εξισλαμίσθηκε, κατά ένα θρύλο, περί τα μέσα του 18ου αιώνας. Το 1908 ζούσαν 5.000 Τούρκοι. Βλ. Π. Παπαγεωργίου, «Ο εξισλαμισμός του Μακεδονικού χωριού Νοτίων», *Μακεδονικόν Ημερολόγιον* (Παμμακεδονικόν Συλλόγου), έτος Β' 1909, ἐν Ἀθήναις 1908, σσ. 91-95· Α. Ἀρβανίτης, ὁ.π., σσ. 48, 109· Α. Χαλκιάπουλος, ὁ.π., σ. 35.

Καζάς Δοϊράνης

Ο μικρός αυτός καζάς, με έδρα τη Δοϊράνη, αποτελούνταν από 59 τουρκικά και 23 χριστιανικά χωριά. Στον καζά κατοικούσαν 22.508 Τούρκοι, 4.382 Βούλγαροι, 2.251 Έλληνες και 68 Εβραίοι⁶⁸.

1. Στη Δοϊράνη λειτουργούσαν μία αστική σχολή και δύο δημοτικά σχολεία: το πρώτο ιδρύθηκε το 1305 (1889) με την ονομασία *Ρουσδιέ Μεκτεμπί*. Οι 38 μαθητές παρακολουθούσαν τα μαθήματα από ένα διδάσκαλο, ενώ υπήρχε και ένας παιδονόμος. Το δεύτερο σχολείο ιδρύθηκε το 1308 (1892) με την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* και ήταν προσφορά του Χατζή Αλή μπέη στην κοινότητα. Ήταν τετρατάξιο και φοιτούσαν 94 μαθητές· τα μαθήματα δίδασκαν τέσσερις διδάσκαλοι. Λόγω του μεγάλου αριθμού των μαθητών η σχολή είχε προσλάβει ένα άτομο για να εκτελεί διάφορες υπηρεσίες και έναν παιδονόμο. Το τρίτο ιδρύθηκε το 1320 (1904) και έφερε την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Λειτουργούσε με πέντε τάξεις, ενώ υπήρχαν συνολικά 192 μαθητές και μία μόνο διδασκάλισσα. Ως βοηθός της είχε προσληφθεί και παιδονόμος. Το σχολικό οίκημα ήταν ιδιοκτησία της κοινότητας.

2. Στο *Κιζήλτουγάν* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 70 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1316 (1900) με το όνομα *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Το κτήριο ανήκε στο «βακούφιον τών κατοίκων».

3. Στη *Βαλάνδοβα* (Valandovo) λειτουργούσε μία πεντατάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 49 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1316 (1900) σε κτήριο της κοινότητας και έφερε την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*.

4. Στο *Ακύν Τζιαλή* υπήρχε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 19 μόλις μαθητές. Λειτουργούσε από το 1319 (1903) με τον τίτλο *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*, ενώ το οίκημα ήταν ιδιοκτησία της κοινότητας.

5. Στη *Χάδοβα* λειτουργούσε μία τετρατάξια δημοτική σχολή. Τα μαθήματα δίδασκε ένας διδάσκαλος στους 35 μαθητές. Το σχολείο ιδρύθηκε το 1319 (1903) σε οίκημα που ανήκε στο «βακούφιον τών κατοίκων» και ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*.

6. Στο *Παϊράμ Οπεσή* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή, όπου ένας διδάσκαλος προσπαθούσε να μάθει γράμματα σε 57 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1320 (1904) με το όνομα *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* σε οίκημα που ανήκε στην κοινότητα.

7. Στο *Άνω Γιορπάν* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα δι-

68. Στατιστική του βιλαετίου Θεσσαλονίκης, ἐν Ἀθήναις 1910. Βλ. Α. Χαλκιοπούλου, *ό.π.*, σσ. 41-43. Βλ. Δ. Φιλιππίδης, *Ἡ Μακεδονία ἱστορικῶς, ἐθνολογικῶς, γεωγραφικῶς, στατιστικῶς*, Ἀθήνα 1906, σ. 69. Ο Ν. Ιγγλέσης στη μελέτη του αναφέρει ότι στη Δοϊράνη κατοικούσαν: 4.000 Τούρκοι, 1.000 Έλληνες, 1.000 Βούλγαροι, 500 Σέρβοι και ελάχιστοι Εβραίοι και Αθίγγανοι. Ν. Ιγγλέσης, *ό.π.*, σ. 66.

δάσκαλο και 31 μαθητές· ιδρύθηκε το 1320 (1904) και έφερε τον τίτλο *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Το οίκημα ήταν ιδιοκτησία της κοινότητας.

8. Στη *Σούλιοβα* σε κτήριο της κοινότητας λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 34 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1326 (1910) και έφερε την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*.

9. Στο *Τσιαλιζλή* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 12 μαθητές. Το κτήριο ανήκε στην κοινότητα και πρωτολειτούργησε το 1326 (1910) με την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*.

10. Στο τριτάξιο σχολείο της *Καλτσόκοβα* φοιτούσαν 160 μαθητές· υπήρχαν και δύο διδάσκαλοι. Ιδρύθηκε λίγο πριν την απελευθέρωση της Μακεδονίας, το 1327 (1911), και έφερε την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Το κτήριο ήταν ιδιοκτησία της κοινότητας.

Καζάς Αβρέτ Χισάο

Η έδρα του καζά Αβρέτ Χισάο βρισκόταν στο Κιλκίς. Ο καζάς αποτελούνταν από 96 τουρκικά, 31 αμιγή σχισματικά, 9 μικτά (βουλγαρικά και τουρκικά) και 5 ελληνικά χωριά. Στον καζά κατοικούσαν 25.397 Τούρκοι, 17.766 Βούλγαροι⁶⁹ και 530 Έλληνες⁷⁰.

1. Στο *Κιλκίς* λειτουργούσαν μία αστική σχολή και δύο δημοτικά σχολεία: το πρώτο έφερε την ονομασία *Ρουσιδιέ Μεκτεμπί* που λειτουργούσε από το 1305 (1889) με τρεις τάξεις. Οι 14 μαθητές διδάσκονταν τα μαθήματα από ένα διδάσκαλο, ενώ υπήρχε παράλληλα και ένας παιδονόμος. Το δεύτερο ήταν το αρρεναγωγείο *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* με τέσσερις διδασκάλους και 80 μαθητές και έναν παιδονόμο. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε. Το τρίτο σχολείο, για το οποίο δεν έχουμε στοιχεία, ήταν το παρθεναγωγείο. Όλα τα σχολικά οικήματα ανήκαν στο υπουργείο παιδείας.

2. Το σχολείο στο *Ραγιάν*⁷¹ ιδρύθηκε το 1327 (1911) και έφερε την επωνυμία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Λειτουργούσε ως τριτάξια δημοτική σχολή σε κτήριο του υπουργείου παιδείας με ένα διδάσκαλο και 40 μαθητές.

3. Στην *Ιονίφτσα*⁷² λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα δι-

69. Ο D. Brancoff υποστηρίζει ότι στον καζά Αβρέτ Χισάο (1905) κατοικούσαν: 28.168 εξαρχικοί, 376 πατριαρχικοί, 848 ουνίτες και 96 διαμαρτυρούμενοι (όλοι ήταν Βούλγαροι στην εθνικότητα). D. M. Brancoff, *ό.π.*, σσ. 98-99.

70. *Στατιστική του βιλαετίου Θεσσαλονίκης*, εν Άθηναις 1910. Α. Χαλκιόπουλος, *ό.π.*, σσ. 39-41. Πρβλ. Α. Άρβανίτης, *ό.π.*, σ. 119. Ελληνικά σχολεία λειτουργούσαν μόνο στα χωριά *Αμπάρκιοι* (Μάνδρες), *Αμάτοβο* (Ασπρο) και *Βαρδαρόφτσα* (Αξιχώρι). Σ. Παπαδόπουλος, *ό.π.*, σσ. 76-77. Ο Ν. Ιγγλέσης στη μελέτη του αναφέρει ότι την περίοδο που μελετούμε στο Κιλκίς κατοικούσαν: 5.500 Βούλγαροι, 2.500 Τούρκοι και ολιγάριθμοι Έλληνες. Ν. Ιγγλέσης, *ό.π.*, σ. 78.

71. Σήμερα ονομάζεται Βάθη.

72. Μετονομάστηκε σε Κεντρικό.

δάσκαλο και 22 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1327 (1911) με το όνομα *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Το οίκημα ήταν του υπουργείου παιδείας.

4. Στο *Παϊράτ*⁷³ λειτουργούσε σε κτήριο που ανήκε στο υπουργείο παιδείας μία τριτάξια δημοτική σχολή με τον τίτλο *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Η στατιστική που μελετούμε δεν μας παρέχει πληροφορίες για το έτος ιδρύσεώς της, για τους διδασκάλους και τους μαθητές της. Πιθανόν να μη λειτουργούσε.

5. Στο *Σαρή Κιόλ* (Sarı Göl)⁷⁴ λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με τον τίτλο *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Οι 45 μαθητές της παρακολουθούσαν τα μαθήματα από ένα διδάσκαλο. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε. Το οίκημα ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

6. Στο *Κασημιλή*⁷⁵ λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Η μοναδική πληροφορία που έχουμε για το σχολείο αυτό είναι ότι το κτήριο του ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

7. Στο *Κιζλή*⁷⁶ λειτουργούσε σε οίκημα του υπουργείου παιδείας μία τριτάξια δημοτική σχολή με την επωνυμία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Αυτές είναι οι μόνες πληροφορίες που έχουμε.

8. Στο *Γιοργιούτ*⁷⁷ λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Η στατιστική που μελετούμε δεν μας παρέχει πληροφορίες για το έτος ιδρύσεως της σχολής, για τους διδασκάλους και τους μαθητές της. Γνωρίζουμε ότι το οίκημα ήταν ιδιοκτησία του υπουργείου παιδείας.

Καζάς Λαγκαδά

Ο καζάς του Λαγκαδά εκτεινόταν νοτιοδυτικά του καζά Αβρέτ Χισάο και είχε πρωτεύουσα την πόλη του Λαγκαδά. Στον καζά κατοικούσαν, διασκορπισμένοι σε 135 χωριά⁷⁸, 27.966 Τούρκοι, 16.512 Έλληνες, 1.695 Βούλγαροι και 51 Εβραίοι.

1. Στην κοινοπολη του *Λαγκαδά*⁷⁹ λειτουργούσαν μία τριτάξια αστική

73. Πιθανόν να είναι η κοινότητα Παπράτ (Ποντοκερασιά).

74. Είναι η σημερινή Κορηστώνη.

75. Σήμερα ονομάζεται Χεμιαδιό.

76. Μετονομάστηκε σε Παρθένιο.

77. Πιθανόν να είναι η κοινότητα Κιορτζιούτ (Τέριπυλλος).

78. *Στατιστική του βιλαετίου Θεσσαλονίκης*, έν Άθήνας 1910· Α. Χαλκιοπούλος, *ό.π.*, σσ. 13-16. Βλ. Γ. Χατζηγεωργιάκου, *ό.π.*, σσ. 7-22. Πρβλ. D. M. Brancoff, *ό.π.*, σσ. 196-197.

79. Για τα τουρκικά σχολεία της υποδιοικήσεως Λαγκαδά, κατά το σχολικό έτος 1914-1915, σημαντικές πληροφορίες μας παρέχει έγγραφο του υποδιοικήτη Λαγκαδά προς τη Γενική Διοίκηση Μακεδονίας με ημερομηνία 17 Νοεμβρίου 1914. Συγκεκριμένα αναφέρει: *Λαγκαδάς*: μία αστική σχολή αρρένων και μία θηλέων «μη λειτουργούσα». *Γιολουστού μαχαλάδες* (Εξάλοφος) (συνουκισμοί) (Κιονοτουκστή, Κάργα, Χατζή, Ιρμαισλή, Τζαμί και Καρά Όμπαση): μία αστική σχολή. *Σαρηγιόρ* (Χρυσανγή): μία μικτή αστική σχολή. *Αϊβαλίξ Ντερέ μαχαλάδες* (Κινοδονιά) (Αϊβαλίξ, Ασιώ, Καϊρέξ, Καρατζαλή, Αϊδατλή και Ρουμλού): μία αστική σχολή. *Γκιρ-*

σχολή και δύο τριτάξια δημοτικά σχολεία. Το πρώτο, το *Ρουσδιέ Μεκτεμπί*, ιδρύθηκε το 1320 (1904) και οι 14 μαθητές διδάσκονταν τα μαθήματα από τρεις διδασκάλους. Τα δύο άλλα σχολεία είχαν κοινή ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*. Το πρώτο ιδρύθηκε το 1320 (1904) και είχε τρεις διδασκάλους και 84 μαθητές, ενώ το δεύτερο είχε τρεις διδασκάλισσες και 65 μαθήτριες. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε. Όλα τα σχολεία για την καλύτερη λειτουργία τους είχαν από ένα παιδονόμο και τα κτήριά τους ανήκαν στο υπουργείο παιδείας.

2. Στο *Αλανλή*⁸⁰ λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 30 μαθητές. Ιδρύθηκε το 1320 (1904) σε κτήριο του υπουργείου παιδείας και είναι γνωστή με την ονομασία *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*.

3. Στο *Οκρέκ*⁸¹ λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή που ιδρύθηκε το 1320 (1904). Ονομαζόταν *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* και ένας διδάσκαλος και μία διδασκάλισσα δίδασκαν σε 40 μαθητές. Το κτήριο ήταν του υπουργείου παιδείας.

4. Στο *Καρατσά Κιοϊ*⁸² συναντούμε την τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπί*, όπου ένας διδάσκαλος δίδασκε σε 55 μαθητές. Το σχολείο ιδρύθηκε το 1325 (1909) και στεγαζόταν σε κτήριο του υπουργείου παιδείας.

5. Στη *Στεφανινά* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή με ένα διδάσκαλο και 35 μαθητές. Το οίκημα της σχολής *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* ανήκε στο υπουργείο παιδείας. Δεν έχουμε πληροφορίες για το έτος ιδρύσεώς της.

6. Στην *Καλίβα* (Καλύβια) υπήρχε μία τριτάξια δημοτική σχολή. Το κτήριο της σχολής *Ιπτιδαή Μεκτεμπί* ανήκε στο υπουργείο παιδείας και τα μαθήματα δίδασκε ένας διδάσκαλος σε 44 μαθητές. Δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε.

7. Στο *Σοχάς* (Σωχός) λειτουργούσε η τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή*

μίτς (Κοΐνα Νερά): μία μικτή αστική σχολή. *Μεγάλα Μπεσίκια* (Μεγάλη Βόλφη): μία αστική σχολή. *Μαΐροβο* (Μαυροβόδα): μία αστική σχολή. *Φλαμούρι*: μία αστική σχολή. *Ζαγκλιβέρι*: μία αστική σχολή. *Ακ Τοπράκ* (Ασπρόχωμα) (μαχαλάς): μία αστική σχολή. *Γκιρέν* (Μεσόκωμο) (μαχαλάς): μία αστική σχολή. *Εγρή Μπουτζάκ* (Νέα Απολλωνία): μία αστική σχολή. *Καργή-Γκιόλ* (Καλαμιωτό) (μαχαλάς): μία αστική σχολή. *Κάτω Ραβνά* (Μαραθούσα): μία μικτή αστική σχολή. *Κλέπε* (Λενοχώρι): μία αστική σχολή. *Καρατζάκιοϊ* (Καρτερές): μία αστική σχολή. *Λούτιτσα μαχαλάδες* (Λουνδαρλή, Βοζλού, Παζαρλή, Αχμετλή, Ογουρλού, Οσμανλή Ντερέ, Ραμανζανλή και Ζλάκνα): μία αστική σχολή. *Μπαϊράμντερε μαχαλάδες* (Ιβανλή, Σαχινλή, Ινσιαχτάρ, Καρατζά Αλή, Τζεβανλή, Χαϊδαρλή, Σαφιτζαλή, Σαδικλή, Αϊτζιλάρ, Τζουμά μαχαλάς, Καρά-Βελιλέφ): μία δημοτική σχολή. *Οθμανλή μαχαλάδες* (Καρά-Κουτζαλή, Καρά-Τζαλή, Κραν, Τζαμί μαχαλάς): μία αστική σχολή. *Στεφάνινα*: μία αστική σχολή και *Χατζή Μπαϊραμλή* (Θεοδόσια) μία μικτή δημοτική σχολή. Ο υποδιοικητής δεν μας παρέχει πληροφορίες για τον αριθμό των μαθητών και των διδασκάλων. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 10, *πίναξ έμφαίνον τας έν τή ύποδιοικήσει Λαγκαδάς ύπαγομένους πόλεις, κόμας και χωρία μετά των τυχόν έν αύταις έγκατεστημένων άρχών*, Λαγκαδάς, 17 Νοεμβρίου 1914.

80. Μετονομάστηκε σε Πλατεία.

81. Σήμερα ονομάζεται Περιστερόνας.

82. Μετονομάστηκε σε Καρτερά.

Μεκτεμπή με ένα διδάσκαλο μόλις που επαρκούσε για τη διδασκαλία των 95 μαθητών. Δεν γνωρίζουμε το έτος ιδρύσεως της σχολής, της οποίας το οίκημα ήταν ιδιοκτησία του υπουργείου παιδείας.

8. Στον *Παϊράμ Δερέ* (Bayram Dere) λειτουργούσε σε κτήριο του υπουργείου παιδείας η τριτάξια δημοτική σχολή *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* με ένα διδάσκαλο και 42 μαθητές. Όσον αφορά στο έτος ιδρύσεώς της δεν γνωρίζουμε πότε ιδρύθηκε.

Καζάς Κασσάνδρας (Πολυγύρου)

Η έδρα του καζά βρισκόταν στην Κασσάνδρα και η δικαιοδοσία του εκτεινόταν στην περιοχή που αποτελεί σήμερα τον νομό Χαλκιδικής⁸³. Περιελάμβανε 41 ελληνικά και 27 τουρκικά χωριά⁸⁴, στα οποία ζούσαν 38.626 Έλληνες και 4.408 Τούρκοι⁸⁵.

1. Στον *Πολύγυρο* λειτουργούσε μία τριτάξια δημοτική σχολή, όπου ένας διδάσκαλος δίδασκε σε 30 μαθητές. Η σχολή του Πολυγύρου γνωστή με την επωνυμία *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* ιδρύθηκε το 1320 (1904) και ανήκε στο υπουργείο παιδείας.

2. Στο *Τσινκιανελί*⁸⁶ υπήρχε μία τριτάξια δημοτική σχολή, όπου ένας διδάσκαλος δίδασκε στους 35 μαθητές. Το σχολείο ιδρύθηκε το 1325 (1909), με το όνομα *Ιπτιδαή Μεκτεμπή* και ανήκε στην κυριότητα του υπουργείου παιδείας.

3. Στην κοινότητα *Αβανλή*⁸⁷ συναντούμε μία τριτάξια δημοτική σχολή. Στους λίγους σχετικά μαθητές (25) δίδασκε τα μαθήματα ένας διδάσκαλος. Η σχολή έφερε τον τίτλο *Ιπτιδαή Μεκτεμπή*, στεγαζόταν σε κτήριο του υπουργείου παιδείας και πρωτολειτούργησε το 1325 (1909).

Τα παραπάνω σχολεία του σαντζακίου Θεσσαλονίκης λειτουργούσαν χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα κατά το σχολικό έτος 1910-1911. Δεν γνωρίζουμε όμως, αν μετά την απελευθέρωση της Μακεδονίας έως τη μικρασιατική καταστροφή όλα τα τουρκικά σχολεία συνέχισαν να λειτουργούν ή υπολειπούν ή είχαν σταματήσει τη λειτουργία τους. Διότι την περίοδο αυτή,

83. Το σχολικό έτος 1914-1915 στην υποδιοίκηση Χαλκιδικής λειτουργούσαν τουρκικά σχολεία στις εξής κοινότητες: *Καρκάρα*, *Βρωμοσύρτης*, *Αβανλή* (Πρινοχώρι), *Πόζαλο* (Μικράλωνα), *Καράτεπε* (Νέα Τένεδος), *Μπαρακλή* (Νέα Κερασιά), *Ποζαρλή* (Δίκιορφοι) και *Ακ Μπουνάρ* (Ασπρόβρυση). Ο υποδιοικητής δεν μας παρέχει πληροφορίες για τον αριθμό των μαθητών και των διδασκάλων. ΙΑΜ, ΓΑΜ, φακ. 10, *πίναξ εμφαινών τας εν τη υποδιοικήσει Χαλκιδικής υπαγομένας πόλεις, κόμης και χωρία μετά των τυχόν εν αὐταῖς ἐγκατεστημένων ἀρχῶν*, Πολύγυρος, 18 Νοεμβρίου 1914.

84. Α. Χαλκίοπουλος, *ό.π.*, σσ. 7-9.

85. *Στατιστική τοῦ βιλαετίου Θεσσαλονίκης*, ἐν Ἀθήναις 1910· Α. Αρβανίτης· *ό.π.*, σ. 138.

86. Σήμερα ονομάζεται Νέα Γωνιά.

87. Μετονομάστηκε σε Πρινοχώρι.

όπως γνωρίζουμε, μεσολάβησαν οι Βαλκανικοί πόλεμοι (1912-1913) και ο Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος (1914-1918). Το διάστημα αυτό έχουμε και μεταναστεύσεις Τούρκων προς την Τουρκία. Βέβαιο πάντως είναι ότι τα τουρκικά σχολεία των περιοχών του σαντζακίου Θεσσαλονίκης που περιήλθαν στην ελληνική επικράτεια σταμάτησαν να λειτουργούν οριστικά μετά τη συνθήκη της Λωζάννης (1923)⁸⁸, διότι ο τουρκικός πληθυσμός μετανάστευσε στην Τουρκία⁸⁹.

88. Για τη συνθήκη της Λωζάννης βλ. *Πράξεις ύπογραφεῖσαι ἐν Λωζάννῃ τῇ 30 Ἰανουαρίου καὶ τῇ 24 Ἰουλίου 1923* (ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ τυπογραφείου), ἐν Ἀθήναις 1923. Πρβλ. Α. Τσουλούφης, *Ἡ ἀνταλλαγὴ ἐλληνικῶν καὶ τουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐκατέρωθεν ἐγκαταλειμθεισῶν περιουσιῶν*, Ἀθήνα 1989.

89. Βλ. Κ. Αγι, *Büyük mübadele. Türkiye'ye zorunlu göç (1923-1925)* [Ἡ μεγάλη ανταλλαγὴ. Ἡ υποχρεωτικὴ μετανάστευσις πρὸς τὴν Τουρκία (1923-1925)], İstanbul 1995.